

Løgmannaskrivstofa

Dagfesting:	08. júní 2023
Mál nr.:	21/15422
Málsviðgjört:	GMN
Ummælistíð:	8. júní – 17. júlí
Eftirkannað:	Lógartænastan dagfestir

Uppskot til

løgtingslóg um broyting í lovbekendtgørelse om Straffeloven (Revsilógin)

(Innleiðandi ásetingar, vanligar treytir fyri at nýta revsirættarligu ásetingarnar, treytir fyri revsingarbari, brotsroynd og viðvirkan, revsiábyrgd fyri lögfrøðiligar persónar, revsingarnar, treytað fongsulsrevsing, samfelagstænasta, aðrar rættarfylgjur av teirri revsiverdu gerðini, at áseta revsing og upphald av rættarfylgjum av teirri revsiverdu gerðini)

§ 1

Í Revsilógini, sambært lovbekendtgørelse nr. 215 af 24. júní 1939, om straffeloven, sum seinast broytt við løgtingslóg nr. 69 frá 5. maí 2022, verða gjørdar hesar broytingar:

1. Heitið á løgtingslógini verður orðað soleiðis:

“Løgtingslóg um revsing”

2. Heitið á parti I “Almindelig del” verður strika og í staðin verður sett:

“Partur I Almennur partur”

3. Kapittul 1 verður orðaður soleiðis:

“Kapittul 1 Innleiðandi ásetingar

§ 1. Revsing kann bert verða áløgd fyri eina gerð, hvørs revsingarbæri er heimilað við lóg, ella sum fult og heilt kann javnsetast við eina slíka. Samsvarandi regla er galdandi fyri tær rættarfylgjur, sum nevndar eru í kapitli 9.

Stk. 2. Gerð sambært stk. 1 fevnir eisini um undanlát, uttan so at tað mótsetta greiddiga verður sagt ella skilst av samanhinginum.

§ 2. Kapittul 1-11 í hesi lógtingslóg er galdandi fyri øll revsiverd viðurskifti, um ikki annað er ásett.”

4. Kapittul 2 verður orðaður soleiðis:

**“Kapittul 2
Vanligar treytir fyri at nýta
revsirættarligu ásetingarnar**

§ 3. Verður revsilóggáva broytt, eftir at gerðin er framd men áðrenn avgerðin fyri hana fellur, verður spurningurin um revsing og revsingarbæri avgjörður eftir teirri nýggju lógini, tó at avgerðin harvið ikki má vera harðari enn eftir teirri gomlu. Er lógin sett úr gildi av uttanífrákomandi orsökum, sum eru óviðkomandi fyri revsiábyrgdina, so skal gerðin metast eftir gomlu lógini.
Stk. 2. Um revsingarbærið fyri eina gerð dettur burtur við lóg á annan hátt enn soleiðis, sum nevnt er í stk. 1, 2. pkt., so dettur eisini burtur tann fyri gerðina ídómða, men ikki fullgjörda revsingin. Tann dømdi kann krevja, at átaluvaldið leggur spurningurin um hvørt revsingin skal fella burtur fyri tann rættin, sum dømdi í málinum fyrstu ferð. Avgerðin verður tikin við úrskurði.

§ 4. Hvørt tann revsiverda gerðin skal hava við sær tær rættarfyrgjur, sum nevndar eru í §§ 56-61, 62-70, 73 og 79, verður avgjört eftir teirri lóg, sum er galdandi, tá ið avgerðin fellur.
Stk. 2. Um ikki annað er ásett, kunnu aðrar rættarfyrgjur av gerðini bert koma upp á tal, um heimild eisini var fyri tí í teirri lóggávu, sum var galdandi, tá ið gerðin varð framd.
Stk. 3. Ásetingin í § 3, stk. 2, er somuleiðis galdandi fyri aðrar rættarfyrgjur av gerðini enn revsing, um tær vóru treytaðar av, um gerðin var revingarbær.

§ 5. Tá ið herd revsing ella aðrar rættarfyrgjur eru fyriskrivaðar í endurtøkuførum, vera avgerðir, sum eru tiknar eftir áður galdandi rætti, eftir sínum innihaldi tiknar við eins og avgerðir eftir teirri lóg, sum tann aktuella gerðin verður dømd eftir.

§ 6. Føroyskur revsimyndugleiki fevnir um gerðir, ið verða framdar:

- 1) í Føroyum,
- 2) á føroyskum fari, sum er í øki hjá fremmandum myndugleika, av persóni, sum er knýttur at ella sum er ferðandi við farinum, ella
- 3) á føroyskum fari, sum er uttan fyri eitt myndugleikaøki

§ 7. Føroyskur revsimyndugleiki fevnir um gerðir, ið verða framdar á øki hjá fremmandum myndugleika, av einum persóni, sum í skuldsetingarlótuni, hevur heimarætt, bústað ella líknandi fast uppihald í Føroyum, um:

- 1) gerðin eisini er revsiverd sambært lógini á gerningsstaðnum, tað er tvífalt revsingarbæri, ella
- 2) gerningsmaðurin eisini í gerningslótuni hevur nevnda tilknýtið til Føroyar, og gerðin
 - a) fevnir um kynsliga misnýtslu av børnum, menniskjahandil ella kvinnuliga umskering, ella
 - b) verður gjörd ímóti onkrum, sum í gerningslótuni hevur nevnda tilknýtið til Føroyar.

Stk. 2. Føroyskur revsimyndugleiki fevnir eisini um gerðir, ið verða framdar uttan fyri eitt myndugleikaøki av einum persóni, sum í skuldsetingarlótuni hevur eitt tilíkt tilknýti til Føroyar, sum er lýst í stk. 1, um slíkar gerðir kunnu hava við sær harðari revsing enn 4 mánaða fongsul.
Stk. 3. Stk. 1, nr. 1, og stk. 2 eru eisini galdandi fyri gerðir, ið verða framdar av einum persóni, sum í skuldsetingarlótuni hevur heimarætt ella er búsitandi í Finnlandi, Íslandi,

Noregi ella Svøríki, og sum er staddur í Føroyum.

§ 7 a. Føroyskur revsimyndugleiki fevnir um gerðir, ið verða framdar á øki hjá fremmandum myndugleika, og sum eru vendar ímóti persóni, sum í gerningslótuni hefur heimarætt, bústað ella líknandi fast uppihald í Føroyum um so er, at gerðin eisini er revsiverd sambært lóggávuni á gerningsstaðnum, tað er tvífalt revsingarbæri, og sambært føroyskari lóggávu kann geva revsing við fongsli í minst 6 ár.

Stk. 2. Revsing sambært stk. 1 er treytað av, at gerðin fevnir um:

- 1) tilætlað dráp,
- 2) grovan harðskap, frælsistöku ella rán,
- 3) alvandasom brotsverk,
- 4) kynsligt brotsverk ella blóðskemd ella
- 5) kvinnuliga umskering.

Stk. 3. Føroyskur revsimyndugleiki fevnir eisini um gerðir, ið framdar verða uttan fyri eitt myndugleikaøki og sum eru vendar ímóti persóni, sum í gerningslótuni hefur eitt tilíkt tilknýti til Føroyar, sum lýst er í stk. 1, um slíkar gerðir kunnu geva harðari revsing enn 4 mánaða fongsul.

§ 7 b. Tá ið føroyskur revsimyndugleiki mótvegis einum lögfrøðiligum persóni er treytað av tvíaldum revsingarbæri, er tað ikki neyðugt at lóggávan á gerningsstaðnum heimilar revsiábyrgd fyri ein lögfrøðiligan persón.

§ 8. Føroyskur revsimyndugleiki fevnir um gerðir, ið framdar verða uttan fyri Føroyar, uttan mun til hvar gerningsmaðurin eigur heima, tá ið:

- 1) gerðin skerjir sjálvræði, trygd, stýrisskipan ella almennar myndugleikar í Føroyum ella eina embætisskyldu móti Føroyum,

- 2) gerðin skerjir áhugamál, hvørs rættarvernd í Føroyum treytar eitt serligt tilknýti til Føroyar,
- 3) gerðin skerjir eina skyldu, sum tað sambært lóg er álagt gerningsmanninum at halda í útlondum ,
- 4) gerðin skerjir eina tænstuskyldu, sum áliggur gerningsmanninum mótvegis føroyskum fari,
- 5) gerðin er fevnd av millumtjóða áseting, sum áleggur Føroyum at kunna revsa ella
- 6) sýtt verður fyri at útflýggja skuldsettan til rættarsókn í øðrum landi, og gerðin, um hon er framd á fremmandum myndugleikaøki, er revsiverd sambært lóggávuni á gerningsstaðnum, tað er tvífalt revsingarbæri, og gerðin sambært føroyskari lóggávu kann geva fongsul í minst 1 ár.

§ 8 a. Føroyskur revsimyndugleiki fevnir um gerðir, ið verða framdar uttan fyri Føroyar, tá ið tær eru av slíkum slag, at tær koma undir reglugerðina hjá Millumtjóða revsidómstólinum, og tær verða framdar av einum persóni, sum í skuldsetingarlótuni

- 1) hefur heimarætt, bústað ella líknandi fast uppihald í Føroyum, ella
- 2) er staddur í Føroyum.

§ 8 b. Føroyskur revsimyndugleiki fevnir um gerðir, ið verða framdar uttan fyri Føroyar, tá ið tær koma undir § 183 a og verða framdar av einum persóni, sum í skuldsetingarlótuni

- 1) hefur heimarætt, bústað ella líknandi fast uppihald í Føroyum ella
- 2) er staddur í Føroyum

Stk. 2. Rættarsókn fyri gerðir eftir stk. 1 kann eisini fevna um brot á §§ 237 og 244-248, sum eru gjørd í sambandi við brot á § 183 a.

§ 8 c. Føroyskur revsimyndugleiki fevnir eins og í § 6 um gerðir, ið verða framdar aðra staðni í ríkinum ella á øðrum skipum í ríkinum enn føroyskum

Stk. 2. Ásetingarnar í §§ 7-7 b skulu nýtast samsvarandi fyri gerðir, ið verða framdar uttan fyri ríkið av ella ímóti øðrum persónum enn ríkisborgarum, um viðkomandi hefur bústað ella líknandi upphald aðra staðni í ríkinum.

Stk. 3. Føroyskur revsimyndugleiki fevnir eins og í § 8 um gerðir, ið skertja:

- 1) sjálvræði, trygd, stjórnarskipan ella almennar myndugleikar hjá danska statinum ella eina embætisskyldu móti danska statinum, ið verður framd aðra staðni í ríkinum ella á donskum skipi ella á øðrum av skipum ríkisins, ella
- 2) áhugamál, hvørs rættarvernd í danska statinum treytar eitt serligt tilknýti til danska statin.

§ 9. Gerðir verða roknaðar sum framdar, har sum gerningsmaðurin var, tá ið gerðin varð framd. Fyri lögfrøðiligar persónar verða gerðir roknaðar sum framdar, har sum tann ella tær gerðir, sum hava við sær ábyrgd hjá tí lögfrøðiliga persóninum, eru framdar.

Stk. 2. Um revsingarbærið fyri eina gerð er treytað av ella verður ávirkað av eini fylgju, sum er hend ella ætlað, verður gerðin eisini at rokna sum framd, har sum virknaðurin er, ella har gerningsmaðurin hefur tilætlan um, at virknaðurin skuldi verða.

Stk. 3. Brotsroyndir og viðvirkan verða roknaðar sum framdar í Føroyum, um gerningsmaðurin var Føroyum, tá ið gerðin varð framd, sama um lógarbrotið verður fullgjørt ella er ætlað at verða fullgjørt uttan fyri Føroyar.

Stk. 4. Tá ið partur av lógarbroti er framdur í Føroyum er lógarbrotið í síni heild at roknað sum framt í Føroyum.

§ 9 a. Eitt lógarbrot, sum viðvíkir tekst-, ljóð- ella myndatiltari o.ø., sum í útlondum er gjørt alment atkomuligt í Føroyum ígjøgnum internetið ella tílíka skipan til at breiða út upplýsingar, verður roknað sum framt í Føroyum, um tiltarið hefur serligt samband við Føroyar.

§ 10. Við rættarsókn í Føroyum, skal avgerðin um bæði revsing og aðrar rættarfylgjur verða tikin eftir føroyskari lóggávu.

Stk. 2. Føroysk lóggáva er at skilja sum lóggáva, ið er galdandi í Føroyum. Um gerðin er framd í einum øðrum parti av ríkinum, ella gerðin á annan hátt hefur nærri tilknýti til ein annan part av ríkinum, verður tann lóggávan nýtt, ið er galdandi fyri hendan partin av ríkinum.

Stk. 3. Tá ið revsing er treytað av tvíaldum revsingarbæri, kann ikki verða dømd harðari revsing, enn heimilað í lóggávuni á gerningsstaðnum.

§ 10 a. Ein persónur, sum hefur fingið revsidóm uttan fyri ríkið, kann ikki verða rættarsøktur í Føroyum fyri somu gerð, tá ið hetta er útilokað sambært millumtjóða skyldum Føroya um at viðurkenna rættargildið av revsidómum.

Stk. 2. Í øðrum førum kann persónur, sum hefur fingið revsidóm uttan fyri ríkið, ikki verða rættarsøktur í Føroyum fyri somu gerð, um

- 1) persónurin er endaliga fríkendur,
- 2) revsijatgerðin er fullgjörd, er undir fullgerð ella er burturdottin sambært lóggávuni í dómslandinum, ella
- 3) persónurin er funnin sekur, uttan at revsijatgerð er ásett.

Stk. 3. Stk. 2 er ikki galdandi, tá ið:

- 1) útlenski revsidómurin viðvíkir gerðum, sum

- a) eru at rokna sum framdar í Føroyum sambært § 9 ella § 9 a, ella
 - b) eru fevndar av § 7, stk. 1, nr. 2, ella § 8, nr. 1 ella 2,
- 2) rættarsóknin fer fram sambært § 1010 í rættargangslógini ella
- 3) viðurkenning av útlenska revsidóminum eyðsýniliga ikki er sambærilig við føroyskar rættargrundreglur.

Stk. 4. Í teimum førum, sum nevnd eru í stk. 3, nr. 1, kann rættarsókn ikki fara fram í Føroyum, um rættarsókn í dómslandinum er framd eftir áheitan frá ákærvaldinum í Føroyum.

§ 10 b. Verður persónur rættarsøktur, sum uttan fyri ríkið hefur fingið revsijatgerð fyri somu gerð, skal revsijatgerðin sum verður givin í Føroyum, verða lækkað í mun til, hvussu stórir partur av útlensku revsijatgerðini er fullgjørdur.

§ 11. Er ein persónur, sum hefur heimarætt, bústað ella líknandi fast uppihald í Føroyum, revsaður uttan fyri Føroyar fyri eina gerð, sum sambært føroyskari lóggávu kann hava við sær frádøming ella miss av kalli ella vinnu ella øðrum rættindum, kann slík frádøming henda eftir almennari átalu her á landi.

§ 12. Viðurkend undantøk í fólkarættinum kunnu hava við sær avmarking í §§ 6-11.”

5. Kapittul 3 verður orðaður soleiðis:

**“Kapittul 3
Treytir fyri revsingarbæri**

§ 13. Gerðir, sum eru framdar í neyðverju, eru revsifríar, um tær vóru neyðugar fyri at standa ímóti ella forða fyri einum av órøttum byrjaðum ella hóttandi álopi, og tær eyðsýniliga ikki

fara út um tað, sum er ráðiligt í mun til, hvussu vandamikið álopið er, hvør tað er, sum loypur á, og týdningin á tí álopna rættargóðanum.

Stk. 2. Fer nakar út um mark fyri lógligari neyðverju, verður hann tó revsifríur, um rímilig grundgeving er fyri tí út frá teirri ræðslu ella øsing, ið álopið hevði við sær.

Stk. 3. Somu reglur eru galdandi fyri gerðir, sum eru neyðugar fyri á lógligan hátt at síggja til, at lóglig boð verða fylgd, at lógligar handtøkur kunnu fara fram ella forða fyri at fangar ella tvingsilssettir persónar taka til rýmingar.

§ 14. Ein gerð, sum annars hevði verið revsiverd, verður ikki revsað, um hon var neyðug til tess at forða fyri hóttandi skaða á persón ella góðs, og lógarbrotið verður mett at hava lutfalsliga lítið uppá seg.

§ 15. Gerðir, framdar av børnum undir 15 ár, verða ikki revsaðar.

§ 16. Persónar, sum í gerningslótuni vóru ósaknæmir orsakað av sinnissjúku ella eini støðu, sum kann javnmetast við sinnissjúku, verða ikki revsaðir. Sama er galdandi fyri persónar við munandi menningartarni. Var gerningsmaðurin orsakað av rúsdrekka ella øðrum rúsevni fyribils sinnissjúkur ella í eini støðu, sum kann javnmetast við sinnissjúku, kann revsing tó vera áløgd, um serligar umstøður tala fyri tí.

Stk. 2. Persónar, sum í gerningslótuni vóru menningartarnaðir í minni mun, verða ikki revsaðir, um ikki serligar umstøður tala fyri tí. Sama er galdandi fyri persónar, sum vóru í einari støðu, sum fult og heilt kann javnmetast við menningartarn.

§§ 17-18. (Strikaðar)

§ 19. Ósketni verður bert revsað fyri lógarbrot sambært hesi lögtingslóg, tá

hetta er serliga heimilað. Fyri onnur lógarbrot kunnu viðkomandi revsireglur nýtast, eisini tá ið lógarbrotið er gjørt av ósketni, um ikki tað mótsetta er serliga heimilað.

§ 20. Har ið revsing ella herd revsing eru treytaðar av, at eitt tilætlað lógarbrot hevur eina ávísa ótilætlaða fylgju, verður henda revsing bert givin, um slík fylgja kann ábyrgjast ósketni hjá gerningsmanninum, ella at hann hevur latið vera við eftir førimumi at forða fyri fylgjuni, eftir at hann er vorðin varur við vandan.”

6. Kapittul 4 verður orðaður soleiðis:

**“Kapittul 4
Brotsroynd og viðvirkan**

§ 21. Gerðir, sum miða eftir at fremja ella elva til útinningina av einum brotsverki, verða, tá ið brotsverkið ikki verður fullført, revsaðar sum brotsroyndir.

Stk. 2. Ásetta revsingin fyri lógarbrotið kann minka, tá ið talan er um brotsroynd, serliga um brotsroyndin ber brá av vantandi styrki ella treysti í brotsligu tilætlanini.

Stk. 3. Er ikki annað ásett, verður brotsroynd bert revsað, um tað fyri lógarbrotið kann dømast ein revsing, sum er meira enn 4 mánaða fongsul.

§ 22. Brotsroynd verður ikki revsað, tá ið gerningsmaðurin sjálvboðin og ikki orsakað av tilvildarligum forðingum fyri at útinna gerðina ella fyri at røkka ta við gerðini ætlaða endamálinum:

- 1) letur vera við at fremja gerðina,
- 2) forðar fyri fullgerðini, ella
- 3) fremur gerðir, sum vildi havt forðað fyri fullgerðingini, um hon ikki, honum ókunnugt, var miseydnað ella á annan hátt forða.

§ 23. Revsiásetingin fyri eitt lógarbrot fevnir um øll, sum við tileggjan, ráðið ella verki hava viðvirkað til gerðina. Revsingin kann minka fyri tann, sum bert hevur viljað givið minni týðandi hjálp ella styrkt um eina longu verandi tilætlan. Revsingin kann eisini minka, tá ið brotsverkið ikki er fullgjørt, ella tá ið ein ætlað viðvirkan er miseydnað.

Stk. 2. Revsingin kann eisini minka fyri tann, sum viðvirkar til brot á samband við serligum skyldum, men sjálvur stendur uttan fyri hetta.

Stk. 3. Um ikki annað er ásett, kann revsing fyri viðvirkan til lógarbrot, sum ikki hava við sær harðari revsing enn 4 mánaða fongsul, detta burtur, um tann viðvirkandi bert hevur viljað givið minni týðandi hjálp ella styrkt um eina longu verandi tilætlan, og um viðvirkan hansara kemst av ósketni.

§ 24. Tann viðvirkandi verður ikki revsaður, um hann sambært teimum treytum, ið nevndar eru í § 22, forðar fyri fullgerðingini ella fremur gerðir, sum vildi havt forðað fyri fullgerðingini, um hon ikki, honum ókunnugt, var miseydnað ella á annan hátt forðað.”

7. Kapittul 5 verður orðaður soleiðis:

**“Kapittul 5
Revsíabyrgd fyri lögfrøðiligar persónar**

§ 25. Ein lögfrøðiligur persónur kann verða revsaður við sekt, tá ið tað er ásett við lóg ella við heimild í lóg.

§ 26. Um ikki annað er ásett, fevna ásetingarnar um revsiábyrgd hjá feløgum o.ø. um ein og hvønn lögfrøðiligan persón, herímillum partafeløg, smápartafeløg, lutafeløg, íognarfeløg, feløg, grunnar, búgv, kommunur og landsmyndugleikar.

Stk. 2. Harumframt fevna slíkar ásetingar eisini um einstaklingsfyrirtekur, um tær serliga í stödd og bygnaði kunnu javnsetast við felög, sum nevnd eru í stk. 1.

§ 27. Revsiábyrgd hjá lögfrøðiligum persóni er treytað av, at tað innan fyri virkseimið hansara er framt eitt brot, sum kann ábyrgjast einum ella fleiri persónum, sum hava tilknýti til tann lögfrøðiliga persónin, ella tí lögfrøðiliga persóninum í sjálvum sær. Fyri revsing fyri brotsroyndir verður § 21, stk. 3, at nýta á sama hátt.

Stk. 2. Landsmyndugleikar og kommunur kunnu bert revsast fyri brot, sum verða gjørd í sambandi við virkseimi, sum svarar til ella kann javnsetast við virkseimi hjá privatum.

§§ 28-30. (Strikaðar)”

8. Kapittul 6 verður orðaður soleiðis:

**“Kapittul 6
Revsingarnar**

§ 31. Vanligu revsingarnar eru fongsul og sekt.

§ 32. (Strikað)

§ 33. Fongsul verður dømt upp á lívstíð ella tíð, sum ikki er undir 7 dagar og ikki yvir 16 ár.

Stk. 2. Í førum, har tað er heimild til at herða ta revsing, sum er ásett fyri eitt lógarbrot, kann tað kortini verða dømt fongsul upp til 20 ár.

Stk. 3. Gerningsmaður, sum ikki var fylltur 18 ár, tá ið gerðin varð framd, kann ikki verða dømdur í fongsul upp á lívstíð.

Stk. 4. Fongsulsrevsing styttri enn 3 mánaðar verður ásett í døgum, annars í mánaðum og árum.

§§ 34-39. (Strikaðar)

§ 40. Fremur ein, sum er royndarleystin, nýggj revsiverd viðurskifti í royndartíðini, og verða rættargangsstig tikin áðrenn royndartíðin er úti, har tann royndarleystin verður skuldsettur fyri hesi viðurskifti, tekur rætturin avgerð í samsvari við § 61, stk. 2, soleiðis at írestandi revsingin verður javnsett við treytaðan dóm. Hevur royndarleysting sambært § 79 d, stk. 3 ella 4 í Lov for Færøerne om fuldbyrdelse af straf m.v., havt við sær treytir um samfelagstænastu, skal við ásetingini av felagsrevsingini havast fyrilit fyri vavinum av útintu samfelagstænastuni.

§§ 40 a-41. (Strikaðar)

§ 42.

Fremur ein persónur, sum er royndarleystin frá at sita lívstíðarrevsing sambært § 79 e í Lov for Færøerne om fuldbyrdelse af straf mv., nýggj revsiverd viðurskifti í royndartíðini, kann rætturin við dómi gera av, at viðkomandi skal inn aftur at sita lívstíðarrevsingin.

Rættargangsstig skulu tó verða tikin áðrenn royndartíðin er úti, har tann royndarleystin verður skuldsettur fyri hesi viðurskifti.

Stk. 2. Tá ið umstøðurnar tala fyri tí, kann rætturin í staðin bert døma revsing fyri nýggja lógarbrotið, møguliga í sambandi við eina broyting í treytunum fyri royndarleystingini.

§ 43. (Strikað)

§ 44. Løgmálaráðharrin kann áseta reglur um møguleikan at kæra avgerðir, sum eru tiknar sambært §§ 40 og 42, herímillum, um at avgerðirnar ikki kunnu verða lagdar fyri hægri fyrisingarlígan myndugleika.

Lögmlaráðharrin kann í hesum sambandi áseta reglur um kærufreistir, viðgerð av kærumálum og um steðgandi virknað av kærum.

§§ 45-49. (Strikaðar)

§ 50. Sektir fella til ríkiskassan.

Stk. 2. Sekt kann verða dømd sum ískoytisrevsing til annað revsingarslag, tá ið tann ákærði við lógarbrotinum hevur fingið ella hevur miðað eftir at fingið figgjarligan vinning til sín sjálvs ella onnur.

Stk. 3. Tann sektaði kann ikki krevja, at sektin verður goldin ella endurgoldin av øðrum.

§ 51. Tá ið sekt sambært hesi løgtingslóg verður dømd ella tikið verður við sekt í rættinum, verður sektarrevsing ásett í dagsektum. Hetta er tó ikki galdandi fyri sekt, sum verður ásett sum ískoytisrevsing til aðra rættarfylgju.

Stk. 2. Talið á dagsektum verður við atliti at slagnum á lógarbrotinum og at teimum í § 80 nevndu umstøðum ásett til í minsta lagi 1 og í mesta lagi 60 dagsektir.

Stk. 3. Dagsektin verður ásett til eina upphædd, sum svarar til miðal dagsinntøkuna hjá tí sektaða, tó at tað í hesum sambandi eigur at vera havt fyrilit fyri lívsumstøðum sektaða, herímillum ogn hansara, uppihaldsskyldum og øðrum viðurskiftum, sum ávirka gjaldsførleikan. Dagsektin kann tó ikki ásetast til eina minni upphædd enn 2 kr.

Stk. 4. Tá ið sekt skal verða ásett fyri brot, har viðkomandi hevur fingið ella hevur miðað eftir at fingið munandi figgjarligan vinning til sín sjálvs ella onnur, og nýtslan av dagsekt hevur við sær, at sektarupphæddin verður ásett lægri enn tað, sum verður hildið at vera rímligt í mun til støddina á vinninginum, sum antin er fingin ella

kundi verið fingin við lógarbrotinum, kann rætturin tó í staðin fyri dagsekt nýta aðra sektarrevsing.

Stk. 5. Tá ið onnur sektarrevsing verður ásett, skal innan fyri tey mørk, sum atlitið at slagnum á lógarbrotinum og at teimum í § 80 nevndu umstøðum loyvir, serliga havast fyrilit fyri gjaldsførleikanum hjá tí seka og tann vinning ella ta sparing, sum er fingin ella kundi havt verið fingin.

Stk. 6. Løgreglan kann hjá øðrum almennum myndugleikum útvega upplýsingar, sum eru neyðugar fyri at áseta sektarupphæddina. Frá skráum sum almennir myndugleikar halda, herímillum skráum hjá dómstólum, kann løgreglan eisini krevja upplýsingar um viðurskifti hjá viðkomandi, sum verða hildin at hava týdning fyri áseting av sektini. Upplýsingarnar verða latnar skrivliga ella við beinleiðis dátuflytningi.

§ 52. Rætturin kann áseta freist upp til 3 mánaðar at gjalda sektina.

§ 53. Verður sekt ikki goldin, verður í staðin nýtt umskiftisrevsing við fongsli.

§ 54. Tá ið sekt verður dömd ella tikið verður við sekt í rættinum, avger rætturin samstundis, sum hann ásetir sektina, longdina á umskiftisrevsingini. Er sektin ásett sum dagsekt, skal í útrokningini av umskiftisrevsingini ansast eftir, at 1 dags fongsul svarar til 1 dagsekt, tó at umskiftisrevsing kann ikki vera minni enn 2 dagar. Er sektin ásett á annan hátt, kann umskiftisrevsingin ikki vera minni enn 2 dagar og ikki longri enn 60 dagar. Í serligum førum kann umskiftisrevsingin tó hækka upp til 9 mánaðir.

Stk. 2. Er partur av sektini goldin, verður umskiftisrevsingin minkað lutfalsliga, tó soleiðis, at partur av degi

verður at rokna sum heilur dagur, og at umskiftisrevsingin ikki kann minkast meira enn omanfyri nevndu minstutíð. Er partur av sektini sitin, og restin er í boði at verða goldin, verður í útrokningini av hesi rest einans taldir við teir heilu dagar, sum umskiftisrevsingin er sitin.
Stk. 3. Tá lögfrøðiligir persónar verða dømdir sekt verður eingin umskiftisrevsing ásett.

§ 55. Sektir á 10.000 kr. ella minni, sum tikið er við eftir fráboðan frá lögregluni, verða at sita soleiðis:

- 1) Sekt millum 0 – 499 kr. verður at sita 2 dagar.
- 2) Sekt millum 500 – 999 kr. verður at sita 4 dagar.
- 3) Sekt millum 1.000 – 3.999 kr. verður at sita 6 dagar.
- 4) Sekt millum 4.000 – 5.999 kr. verður at sita 8 dagar.
- 5) Sekt millum 6.000 – 10.000 kr. verður at sita 10 dagar.

Stk. 2. Fyri aðra sekt, sum ikki er dømd ella tikið er við í rættinum, verður umskiftisrevsingin ásett av Føroya Rætti.

Stk. 3. Ásetingarnar í § 54, stk. 1, síðsta punktum, og stk. 2, eru somuleiðis galdandi.”

9. Kapittul 7 verður orðaður soleiðis:

“Kapittul 7 Treytað fongsulsrevsing

§ 56. Heldur rætturin, at ikki er neyðugt at fullgera fongsulsrevsing, verður ásett í dóminum, at fullgerðin verður útsett og dettur burtur, tá ið royndartíðin er úti.

Stk. 2. Útsetingin er treytað av, at tann dømdi ikki fremur revsiverd viðurskifti í royndartíðini, og at hann heldur tær treytir, sum givnar eru sambært § 57. Rætturin ásetir royndartíðina, sum

vanliga ikki kann vera meira enn 3 ár. Undir serligum umstøðum kann tó verða ásett ein royndartíð á upp til 5 ár.

§ 57. Rætturin kann sum treyt fyri útsetingini áseta, at tann dømdi skal vera undir umsjón alla royndartíðina ella ein part av henni. Harumframt kann rætturin áseta aðrar treytir, sum verða hildnar at vera gagnligar, herímillum at tann dømdi:

- 1) Heldur serligar ásetingar um upphaldsstað, arbeiði, útbúgving, frítíðarnýtslu ella samveru við ávísar persónar.
- 2) Er í eignaðum heimi ella stovni; fyri slíkt upphald verður í dóminum ásett ein mestatíð, sum vanliga ikki kann vera meira enn 1 ár.
- 3) Heldur seg frá at misnýta rúsdrekka, rúsevni ella líknandi heilivág.
- 4) Gevur seg undir avvenjingarviðgerð fyri misnýtslu av rúsdrekka, rúsevni ella líknandi heilivági, um neyðugt á sjúkrahúsi ella á serligum stovni.
- 5) Gevur seg undir skipaða rúsdrekkaviðgerð, sum er undir eftirliti, og sum varir í minst 1 ár.
- 6) Gevur seg undir psykiatrisk viðgerð, um neyðugt á sjúkrahúsi:
- 7) Ger eftir ásetingum hjá umsjónarmyndugleikanum um avmarkað ræði á inntøku og ogn og um at lúka figgjarligar skyldur.
- 8) Rindar endurgjald fyri tap, sum lógarbrotið hevur elvt til.
- 9) Eftir avgerð hjá barnaverndarnevndini gevur seg undir fyriskipanum sambært § 15 í løgtingslóg um barnavernd, móguliga av neyvari ásettum slag, og ger eftir teimum reglum, sum barnaverndarnevndin upplýsir fyri viðkomandi.

§ 58. Verður treytaleys fongsulsrevsing hildin at vera neyðug, men tala

upplýsingarnar um persónligu viðurskiftini hjá tí ákærda fyri treytaðum dómi sambært § 56, kann rætturin áseta, at ein partur av skyldugu revsingini, tó í mesta lagi 6 mánaðir, skal fullgerast, meðan dómurinn aðramáta verður treytaður.

Stk. 2. Í sambandi við treytaðan dóm kann sekt verða dóm, hóast heimild ikki er fyri slíkari revsing fyri viðkomandi lógarbrot.

§ 59. Tær treytir, sum ásettar eru sambært § 57, kunnu seinni verða broyttar ella settar úr gildi við rættarúrskurði eftir áheitan frá ákærumyndugleikanum ella tí dómma. Áheitan frá tí dómma verður sett fram fyri ákærumyndugleikanum, ið sum skjótast leggur málið fyri rættin. Verður áheitanin frá tí dómma ikki eftirlíkað, kann hann ikki seta nýggja áheitan fram fyrr enn hálv ár eftir, at úrskurðurin er sagdur.

Stk. 2. Spurningarnir, sum nevndir eru í stk. 1, verða lagdir fyri Føroya Rætt.

§ 60. Brýtur tann dómur treytir, sum ásettar eru sambært § 57, kann rætturin í tí sambandi:

- 1) Geva ávaring
- 2) Við úrskurði broyta treytirnar og leingja um royndartíðina innan fyri ta mestutíð, sum ásett er í § 56, stk. 2.
- 3) Við dómi taka avgerð um, at fongsulsrevsingin skal fullgerast. § 58, stk. 1, er somuleiðis galdandi.

Stk. 2. Fyri rættaravgerðir, sum nevndar eru í stk. 1, er § 59, stk. 2, somuleiðis galdandi.

§ 61. Verða, áðrenn royndartíðin er úti, tikin rættargangsstig móti tí dómma, har hann verður skuldsettur fyri revsiverd viðurskifti, sum eru framd áðrenn tann treytaða dóm, ásetir rætturin rættarfylgjuna fyri hendan tilburðin og tí áður dómma lógarbrotinum.

Stk. 2. Fremur tann dómur nýggj revsiverd viðurskifti í royndartíðini, og verða áðrenn hendan er úti tikin rættargangsstig, har hann verður skuldsettur fyri tilburðin, ásetir rætturin treytaleysa revsing ella aðra rættarfylgju fyri hendan tilburðin og tað áður dómma lógarbrotið.

Ásetingarnar í § 88, stk. 2-4 eru somuleiðis galdandi. Tá ið umstøðurnar tala fyri tí, kann rætturin í staðin:

- 1) dømja treytaleysa revsing einans fyri nýggju tilburðirnir, móguliga saman við eina broyting í treytunum í treytaða dómnum, ella
- 2) siga nýggjan treytaðan dóm fyri bæði lógarbrotini ella bert fyri nýggja tilburðin í samsvari við reglurnar í hesum ella næsta kapitli.

§ 61 a. (Strikað).”

10. Kapittul 8 verður orðaður soleiðis:

“Kapittul 8 Samfelagstænasta

§ 62. Verður treytaður dómur eftir reglunum í §§ 56 og 57 hildin at vera ónøktandi, kann rætturin, um tann ákærði verður mettur at vera egnaður til tess, dømja treytaðan dóm við treyt um samfelagstænastu.

Stk. 2. Avgerðin um at útseta fullgerðina av fongsulsrevsing verður tikin eftir reglunum í § 56, stk. 1.

Stk. 3. Útsetingin verður treytað av, at tann dómur ikki fremur revsiverd viðurskifti í einari royndartíð, og at hann heldur tær treytir, sum settar eru sambært § 63.

§ 63. Sum treyt fyri at útseta fongsulsrevsing verður ásett, at tann dómur skal gera ólønna samfelagstænastu í minsta lagi 30 og í mesta lagi 300 tímar. Samfelagstænastan skal verða útint

innan fyri eina mestutíð, sum verður ásett í mun til tímatalið.

Stk. 2. Mestatíðin, sum ásett er sambært stk. 1, kann verða longd av umsjónarmyndugleikanum, um serligar orsøkir tala fyri tí, tó ikki út yvir royndartíðina. Avgerðin hjá umsjónarmyndugleikanum um at leingja mestutíðina verður lögð fyri rættin eftir umbøn frá tí dómnda.

Stk. 3. Í dóminum verður ásett royndartíð á í mesta lagi 2 ár. Er treytaða fongsulsrevsingin ásett at vera í mesta lagi 3 mánaðir, heldur royndartíðin uppát, tá ið mestatíðin at gera samfelagstænastu er runnin.

Stk. 4. Tann dómndi skal vera undir umsjón í royndartíðini. Rætturin kann harumframt, um tað verður hildið at vera gagnligt, áseta treytir, sum nevndar eru í § 57. Umsjónin endar, og møguligar treytir sambært § 57 detta burtur, tá ið mestatíðin at gera samfelagstænastu er runnin, um ikki annað er ásett í dóminum.

§ 64. Í sambandi við treytaðan dóm við treyt um samfelagstænastu kann verða dómnd treytaleys fongsulsrevsing ella sekt eftir reglunum í § 58.

Fongsulsrevsing ásett sambært § 58, stk. 1, kann tó ikki vera longri enn 3 mánaðir ella ein triðing av samlaðu fongsulsrevsingini.

§ 65. Ásetingarnar í § 59 um at broyta ella úrgilda treytir eru somuleiðis galdandi fyri tær ásetingar, sum gjørdar eru sambært § 63.

§ 66. Heldur tann dómndi ikki treyt um samfelagstænastu ella aðra treyt, kann rætturin:

- 1) taka avgerð um treytaleysa fongsulsrevsing fyri framda lógarbrotið ella
- 2) áseta, at treytaði dómurinn skal halda áfram, møguliga í sambandi við eina leinging av mestutíðini fyri samfelagstænastu og av

royndartíðini innan fyri tey mørk, sum ásett eru í § 63.

Stk. 2. Tá ið treytaleys revsing verður ásett eftir stk. 1, nr. 1, kann § 58, stk. 1, nýtast. Ein treytað partrevsing eftir hesi áseting kemur tá í staðin fyri dómin um samfelagstænastu, og til hesa kunnu leggjast treytir sambært § 63, stk. 4. Uttan mun til hesar ásetingar kann í sambandi við framhaldandi samfelagstænastu verða dómnd treytaleys fongsulsrevsing upp til 3 mánaðir.

Stk. 3. Tá ið revsing verður ásett, skal fyrilit havast fyri, vavið av tí samfelagstænastu, tann dómndi hevur útint. Um tann dómnda treytaða fongsulsrevsingin er ásett at vera longri enn 3 mánaðir, so verður dómnda samfelagstænastan mett at svara til tveir triðingar av treytaðu fongsulsrevsingini.

Stk. 4. Avgerðir um at fullgera útsetta revsing verða tiknar við dómi, aðrar avgerðir verða tiknar við úrskurði. § 59, stk. 2, er somuleiðis galdandi.

§ 67. Reglurnar í § 61 eru somuleiðis galdandi í málum um persónar, sum eftir ein treytaðan dóm við treyt um samfelagstænastu verða skuldsettir fyri revsiverd viðurskifti, sum teir hava framt fyri ella eftir dómin.

Stk. 2. Verður treytaleys partrevsing dómnd eftir § 58, stk. 1, ella eftir § 61, stk. 2, nr. 1, kemur fyri restina av revsingini ein treytaður dómur sambært kapitli 7 í staðin fyri dómin til samfelagstænastu. Uttan mun til ásetingarnar í 1. pkt. kann í sambandi við framhaldandi samfelagstænastu verða dómnd treytaleys fongsulsrevsing upp til 3 mánaðir.

Stk. 3. § 66, stk. 3 er somuleiðis galdandi.”

11. Kapittul 9 verður orðaður soleiðis:

“Kapittul 9

Aðrar rættarfylgjur av teirri revsiverdu gerðini

§ 68. Verður ein ákærður persónur fríkendur fyri revsing sambært § 16, kann rætturin taka avgerð um at nýta aðrar fyriskipanir, ið verða hildnar at vera gagnligar til at fyribyrsgja fleiri lógarbrotum.

Stk. 2. Um minni víðfevndar fyriskipanir sum umsjón, ásetingar um upphaldsstað ella arbeiði, avvenjingarviðgerð, psykiatrisk viðgerð o.a. ikki verða hildnar at vera nøktandi, kann avgerð takast um, at viðkomandi skal verða settur á sjúkrahús fyri sálarsjúk, á stovn fyri persónar, ið bera víðfevnandi sálarlig brek, ella undir umsjón við móguleika fyri fyrisitingarligari seting ella á eignað heim ella eignaðan stovn til serliga røkt ella umsorgan.

Stk. 3. Seting í trygdarvarðhald kann gerast eftir teimum treytum, sum nevndar eru í § 70.

§ 68 a. Hevur fyriskipan eftir § 68 ella § 72, samanber við § 68, við sær, at tann dømndi skal setast í ein stovn, ella inniheldur fyriskipanin henda móguleika, verður ásett ein mestatíð á 5 ár fyri hesa fyriskipan. Mestatíðin fevnir eisini um fyriskipanir, sum verða ásettar seinni eftir § 72, samanber við § 68, og sum hava við sær linking av teirri fyriskipan, sum verið hevur higartil. Undir serligum umstøðum kann rætturin eftir umbøn frá ákærumyndugleikanum við úrskurði áseta nýggja mestutíð á 2 ár.

Stk. 2. Í teimum førum, sum nevnd eru í stk. 1, verður vanligi eingin mestatíð ásett, um tann dømndi verður funnin sekur í drápi, ráni, frælsistöku, grovum harðskapsbrotsverki, hóttanir av tí slagi, sum nevnt er í § 266, eldáseting, neyðtøku ella øðrum álvarsomum kynsligum brotsverki ella í roynd at fremja eitt av nevndu brotsverkum. Er eingin mestatíð ásett, leggur

ákærumyndugleikin spurningin um at broyta ella endaliga at úrgilda fyriskipanina fyri rættin 5 ár eftir avgerðina, um ikki spurningurin hevur verið lagdur fyri rættin innan fyri tvey tey síðstu árin. Síðan verður spurningurin lagdur fyri rættin í minsta lagi annaðhvørt ár.

Stk. 3. Í sambandi við aðrar fyriskipanir enn tær, sum nevndar eru í stk. 1, verður ásett ein mestatíð fyri fyriskipanina, sum ikki kann vera longri enn 3 ár. Undir serligum umstøðum kann rætturin eftir umbøn frá ákærumyndugleikanum við úrskurði leingja mestutíðina. Samlaða tíðin fyri fyriskipanina kann ikki vera longri enn 5 ár.

§ 69. Var gerningsmaðurin, tá ið revsiverda gerðin varð framd, í eini støðu, sum var treytað av vantandi menning, viknan ella ólag í sálarliga virkisfórinum, og sum ikki eru av slíkum slag, sum nevnt í § 16, kann rætturin, um tað verður hildið at vera gagnligt, í staðin fyri at døma revsing taka avgerð um fyriskipanir sambært § 68, stk. 2.

§ 69 a. Hevur fyriskipan eftir § 69 við sær, at tann dømndi skal setast í ein stovn, ella inniheldur fyriskipanin henda móguleika, verður ásett ein mestatíð á 5 ár fyri hesa fyriskipan, og fyri stovnsupphaldið verður ásett ein mestatíð á vanligi ikki longri enn 1 ár. Mestatíðin á 5 ár fevnir eisini um fyriskipanir, sum verða ásettar seinni eftir § 72, samanber við § 69 og § 68, stk. 2, og sum hava við sær linking av fyriskipani higartil. Undir serligum umstøðum kann rætturin eftir umbøn frá ákærumyndugleikanum við úrskurði áseta nýggja mestutíð á 2 ár fyri fyriskipanina ella eina nýggja mestutíð fyri upphaldið.

Stk. 2. Í teimum førum, sum nevnd eru í stk. 1, verður tó vanligi eingin mestatíð ásett fyri fyriskipanina, um

tann dómndi verður funnin sekur í drápi, ráni, frælsistöku, grovum harðskapsbrotsverki, hóttanir av tí slagi, sum nevnt er í § 266, eldáseting, neyðtøku ella øðrum álvarsomum kynsligum brotsverki ella í roynd at fremja eitt av nevndu brotsverkum. § 68 a, stk. 2, 2. og 3. pkt., eru somuleiðis galdandi.

Stk. 3. Viðvíkjandi øðrum fyriskipanum enn tær, sum nevndar eru í stk. 1, verður ásett ein mestatíð, sum ikki kann vera longri enn 3 ár. Undir serligum umstøðum kann rætturin eftir umbøn frá ákærumyndugleikanum við úrskurði leingja mestutíðina. Samlaða tíðin fyri fyriskipanina kann ikki vera longri enn 5 ár.

§ 70. Persónur kann dómast í trygdarvarðhald, um

- 1) hann verður funnin sekur í drápi, ráni, frælsistöku, grovum harðskapsbrotsverki, hóttanir av tí slagi, sum nevnt er í § 266 ella eldáseting ella í roynd at fremja eitt av nevndu brotsverkum, og
- 2) tað eftir sermerkinum á framda tilburðinum og eftir upplýsingunum um hann persónliga herímillum serliga um áður framdan kriminalitet, má roknast við, at hann hevur í sær nærliggjandi vanda fyri lívi, likami, heilsu ella frælsi hjá øðrum, og
- 3) mett verður, at neyðugt er við trygdarvarðhaldi í staðin fyri fongsli til at fyribyrgja hesum vanda.

Stk. 2. Persónur kann eisini dómast í trygdarvarðhald, um

- 1) hann verður funnin sekur í neyðtøku ella øðrum álvarsomum kynsligum brotsverki ella í roynd at fremja slíkt brotsverk, og
- 2) tað eftir sermerkinum á framda tilburðinum og eftir upplýsingunum um hann persónliga, herímillum um áður framdan kriminalitet, má roknast

við, at hann hevur í sær munandi vanda fyri lívi, likami, heilsu ella frælsi hjá øðrum, og

- 3) mett verður, at neyðugt er við trygdarvarðhaldi í staðin fyri fongsli til at fyribyrgja hesum vanda.

§ 71. Verður talan um at døma ein ákærdan til at verða settur á stovn ella í trygdarvarðhald eftir reglunum í §§ 68-70, kann rætturin tilnevna honum ein hjálparverja, helst ein av nærmastu avvarðandi hansara, ið saman við tilnevnda verjanum skal vera tí ákærda til hjálpar í málinum.

Stk. 2. Er tann ákærði dómndur til at verða settur á stovn ella í trygdarvarðhald, sum nevnt í stk. 1, ella gevur avgerðin móguleika fyri slíkari setan skal hann fáa hjálparverja tilnevndan. Hesin skal halda seg kunnigan við støðuna hjá tí dómnda og ansa eftir, at uppihaldið og aðrar fyriskipanir ikki vara longri enn neyðugt. Tilnevningin steðgar, tá ið fyriskipanin verður endaliga úrgildað.

Stk. 3. Løgmálaráðharrin ásetir neyvari reglur fyri, hvussu hjálparverjar verða settir í starv og løntir, og hvørjar uppgávur og heimildir teirra skulu vera.

§ 72. Tað er skyldan hjá ákærumyndugleikanum at ansa eftir, at ein fyriskipan sambært §§ 68, 69 ella 70 ikki verður varðveitt longri og í størri mun enn neyðugt.

Stk. 2. Avgerð um at broyta ella endaliga at úrgilda fyriskipan eftir §§ 68, 69 ella 70 verður tikin við úrskurði eftir umbøn frá tí dómnda, hjálparverjanum, ákærumyndugleikanum, stovnsleiðsluni ella kriminalforsorgini. Umbøn frá tí dómnda, hjálparverjanum, stovnsleiðsluni ella kriminalforsorgini verður sett fram fyri ákærumyndugleikanum, ið sum skjótast leggur spurningin fyri rættin.

Verður umbøn frá tí dömnda ella hjálparverjanum ekki eftirlíkað, kann nýggj umbøn ikki setast fram fyrr enn hálvtt ár eftir, at úrskurðurin er sagdur. *Stk. 3.* Ásetingin í § 59, stk. 2, er somuleiðis galdandi í sambandi við avgerðir eftir stk. 2. Er tað spurningur um at broyta fyriskipanina orsakað av nýggjum lógarbroti, verða spurningurin tó avgreiddur av tí rætti, ið viðger málið um brotið.

§ 73. Er tann, sum hevur framt revsiverða gerð, eftir at hon varð framd, men áðrenn dómur er fallin, komin í eina ikki bert fyribils støðu av tí slagi, sum nevnd er í § 16 og § 69, ger rætturin av, um revsing skal dømast ella detta burtur. Verður tað hildið at vera gagnligt, kann rætturin gera av, at fyriskipanir eftir § 68 ella § 69 skulu koma í staðin fyri revsing, ella til revsingin kann verða fullførd. *Stk. 2.* Ásetingarnar í §§ 71-72 eru somuleiðis galdandi. *Stk. 3.* Verður persónur, sum verður dømdur revsing, sambært stk. 1, 2. pkt. settur á stovn, verður tíðin á stovninum roknað upp í revsingartíðina.

§ 73 a. Løgmálaráðharrin kann í samráð við landsstýri áseta reglur um at geva útgonguloyvi o.a. til persónar, sum eru settir á sjúkrahús fyri sálarsjúk o.a. sambært avgerð, sum er tikin eftir §§ 68 ella 69. Løgmálaráðharrin kann í hesum sambandi áseta, at avgerðir, sum tiknar verða eftir hesum reglum, ikki kunnu leggjast fyri hægri fyrisitingarlígan myndugleika. *Stk. 2.* Løgmálaráðharrin kann áseta reglur um nýtslu av valdi og trygdarútbúnaði yvir fyri persónum, sum eru settir á sjúkrahús fyri sálarsjúk o.a. sambært avgerð, sum er tikin eftir §§ 68 ella 69, í sambandi við flutning, ið verður fyriskipaður av starvsfólki hjá kriminalforsorgini. Løgmálaráðharrin kann eisini áseta reglur um kanning uttan rættarúrskurð

av persónum, sum eru settir á sjúkrahús fyri sálarsjúk o.a. sambært avgerð, sum er tikin eftir §§ 68 ella 69, í sambandi við flutning, ið verður fyriskipaður av starvsfólki hjá kriminalforsorgini.

§ 74. (Strikað)

§ 74 a. Um ein persónur, sum um gerningsmundið ikki hevur fylt 18 ár, hevur framt grovari persónshættislig lógarbrot ella onnur álvarsom lógarbrot, kann rætturin áseta, at viðkomandi skal geva seg undir 2 ára skipaða sosialpedagogiska viðgerð, sum er undir eftirliti, um tað verður hildið at vera gagnligt til at fyribygja fleiri lógarbrotum. *Stk. 2.* Rætturin kann geva tí dömnda boð, ið svara til tær treytir, sum kunnu verða álagdar sambært § 57. Mestatiðin fyri upphaldi á samdøgursstovni ella góðkendum tilhaldi er 1 ár og 6 mánaðir, av hesum kunnu í mesta lagi 12 mánaðir vera á trygdardeild á samdøgursstovni fyri børn og ung. Fremur persónur, sum er undir fyriskipan sambært stk. 1, nýtt lógarbrot, kann rætturin í staðin fyri at døma revsing leingja um fyriskipanina, herímillum mestutiðin sambært 2. pkt. við upp til 6 mánaðum. *Stk. 3.* Tann dømdi kann krevja, at avgerðir um flyting á trygdardeild á samdøgursstovni fyri børn og ung og avgerðir um at flyta frá viðgerð á dagdeild til seting á samdøgursstovni fyri børn og ung ella á góðkent upphaldsstað skulu roynast í rættinum. Sama er galdandi, tá ið sosialir myndugleikar við heimild í dóminum taka avgerð um, at viðkomandi skal verða verandi á stovni út yvir ta í dóminum ásettu tíðina fyri upphaldinum. Avgerðin verður tikin við úrskurði. At málið verður lagt fyri rættin hevur ikki steðgandi virknað.

Ásetingin í 59, stk. 2, er somuleiðis galdandi.

Stk. 4. Løgmálaráðharrin kann í samráð við landsstýrismanninn í almannamálum áseta reglur um at geva útgonguloyvi o.a. til persónar, sum eru undir fyriskipan sambært stk. 1 og 2.

Løgmálaráðharrin kann í hesum sambandi áseta, at avgerðir, sum tiknar verða eftir hesum reglum, ikki kunnu leggjast fyri hægri fyrisitingarligan myndugleika.

§ 75. Úrtøka frá revsiverdari gerð ella samsvarandi upphædd kann verða inndrigin heilt ella lutvíst. Er ikki neyðugt grundarlag til at staðfesta støddina á upphæddini, kann inndragast ein upphædd, ið verður mett at svara til úrtøkuna.

Stk. 2. Verður tað mett neyðugt til at fyribyrgja fleiri lógarbrotum, ella tala aðrar serligar umstøður annars fyri tí, kunnu verða inndrignir:

- 1) lutir, sum hava verið brúktir ella ætlaðir at vera brúktir til eina revsiverda gerð,
- 2) lutir, sum eru framleiddir við einari revsiverdari gerð, og
- 3) lutir, við hvørjum tað aðramáta er framd ein revsiverd gerð.

Stk. 3. Í staðin fyri inndrátt av teimum lutum sum nevndir eru í stk. 2, kann inndragast ein upphædd, ið svarar heilt ella lutvíst til virði á lutunum.

Stk. 4. Í staðin fyri inndrátt sambært stk. 2 kann verða avgjørt at seta í verk tiltøk viðvíkjandi lutunum til at fyribyrgja fleiri lógarbrotum.

Stk. 5. Tá ið felagsskapur verður avtíkin við dómi, kunnu ognir og virðir hansara annars verða inndrigin.

§ 76. Inndráttur eftir § 75, stk. 1, kann verða framdur hjá tí, sum beinleiðis hevur fingið úrtøkuna av revsiverdu gerðini.

Stk. 2. Inndráttur av lutum og virðum, sum nevnd eru í § 75, stk. 2 og 3, kann verða framdur hjá tí, sum stendur til

svars fyri lógarbrotinum, og hjá tí, hvørs vegna hann hevur handlað.

Stk. 3. Serliga tryggjaði rættindi yvir lutum, sum verða inndrignir, detta einans burtur, um rætturin tekur avgerð um tað eftir treytum, ið svara til teirra, sum nevndar eru í stk. 2.

Stk. 4. Hevur ein av teimum persónum, sum nevndir eru í stk. 1 og 2, aftan á revsiverdu gerðina rátt yvir úrtøku ella lutum sambært § 75, stk. 2, ella rættindi yvir teimum, kann tað avhendaða ella virðið á tí verða inndrigið hjá ognaranum, um hesin visti um sambandið, sum tað avhendaða hevði við revsiverdu gerðina. Tað sama er galdandi um hann hevur víst grovt ósketni í hesum sambandi, ella um avhendingin hevur verið framd sum gáva.

Stk. 5. Doyr persónur, sum hevur inndráttarábyrgd eftir stk. 1-4, dettur ábyrgd hansara burtur. Hetta er tó ikki galdandi fyri inndrátt eftir § 75, stk. 1.

§ 76 a. Heilur ella lutvísur inndráttur kann gerast av ognum hjá persóni, sum verður funnin sekur í revsiverdari gerð, tá ið:

- 1) gerðin er av slíkum slag, at hon kann geva munandi úrtøku, og
- 2) gerðin sambært lóg kann revsast við fongsli í 6 ár ella meira, ella er brot á lóggávuna um euforiserandi evni.

Stk. 2. Undir treytum sum nevndar eru í stk. 1 kann heilur ella lutvísur inndráttur gerast av ognum, sum hjúnafelagin ella sambúgvinn hjá viðkomandi hevur ognað sær, uttan so at

- 1) ognarluturin er útvegaður meiri enn 5 ár fyri ta revsiverdu gerðina, sum er grundarlagið fyri inndráttin eftir stk. 1, ella
- 2) hjúnalagið ella fastasamlívið ikki var, tá ið ognarluturin varð útvegaður.

Stk. 3. Undir treytum, sum nevndar eru í stk. 1, kann heilur ella lutvísur

inndráttur gerast av ognum, sum eru avhendar til lögfrøðiligan persón, sum viðkomandi einsamallur ella saman við nærmastu sínum hefur avgerandi ávirkan á. Sama er galdandi, um viðkomandi fær munandi part av inntøkunum hjá lögfrøðiliga persóninum. Inndráttur kann tó ikki verða framdur, um ognin er avhend til lögfrøðiliga persónin meiri enn 5 ár fyri ta revsiverdu gerðina, sum er grundarlagið fyri inndráttin eftir stk. 1.

Stk. 4. Inndráttur eftir stk. 1-3 kann ikki verða gjørdur, um viðkomandi ger tað sannlíkt, at ein ognarlutur er útvegaður á lógligan hátt ella fyri lógliga útvegaða peningaogn

Stk. 5. Í staðin fyri at inndraga ávísar ognarlutir eftir stk. 1-3 kann verða inndrigin ein upphædd, ið svarar til heilt ella lutvíst virði á ognunum.

§ 77. Verður inndrigið eftir § 75, stk. 1, ella § 76 a, og hefur onkur endurgjaldskrav í sambandi við lógarbrotið, kann tað inndrignað verða brúkt til at dekkja endurgjaldskravið.

Stk. 2. Sama er galdandi fyri lutir og virðir, sum eru inndrigin eftir § 75, stk. 2 og 3, um avgerð verður tikin um tað í dóminum.

Stk. 3. Hevur tann dømdi í onkrum av teimum førum, sum nevnd eru í stk. 1 og 2, goldið tí órættaða endurgjald eftir dómin, verður inndráttarupphæddin minkað samsvarandi.

§ 77 a. Lutir, kunnu inndragast, um stúrt verður fyri, at teir, vegna slag og í samband við aðrar ítøkiligar umstøður, fara at verða brúktir í eini revsiverdari gerð, og tað verður mett neyðugt til tess at fyribygja revsiverdu gerðina. Undir somu treytum kunnu aðrir ognarlutir verða inndrignir herímillum peningur. § 75, stk. 4, er somuleiðis galdandi.

§ 78. Revsiverd viðurskifti hava ikki við sær miss av borgarligum

rættindum, herímillum rætt at virka sambært vanligum vinnubrævi ella sjóvinnubrævi.

Stk. 2. Tann, sum er dømdu fyri revsiverd viðurskifti, kann tó verða útihýstur frá at reka virksemi, sum krevur serliga almenna løggilding ella góðkenning, um framda gerðin gevur orsök til at halda, at nærliggjandi vandi er fyri misnýtslu av starvinum ella vinnuni.

Stk. 3. Spurningar um, hvørt framda gerðin er til hindurs fyri at reka virksemi, sum nevnt er í stk. 2, skulu verða lagdir fyri rættin av ákærumyndugleikanum eftir áheitan antin frá honum, sum hefur fingið noktandi svar upp á umsókn um slíka løggilding ella góðkenning, ella frá viðkomandi myndugleika. § 59, stk. 2 er somuleiðis galdandi. Avgerðin verður tikin við úrskurði.

Stk. 4. Ger rætturin av at útihýsa einum frá at reka viðkomandi virksemi, kann spurningurin leggjast fyri rættin av nýggjum, tó ikki fyrr enn 2 ár eru liðin. Viðkomandi myndugleiki kann tó geva løggildingina ella góðkenningina aftur, áðrenn 2 ára freistin er liðin.

§ 79. Tann, ið rekur virksemi, sum nevnt er í § 78, stk. 2, kann við dómi fyri revsiverd viðurskifti missa rættin til at halda áfram við at reka viðkomandi virksemi ella til at reka tað á ávísan hátt, um framda gerðin gevur orsök til at halda, at nærliggjandi vandi er fyri misnýtslu av starvinum ella støðuni.

Stk. 2. Tá ið serligar umstøður tala fyri tí, er sama galdandi fyri at reka annað virksemi. Eftir somu reglu kann verða frádømdur rætturin til at vera í leiðsluni av einum vinnuvirki her á landi ella uttanlands, uttan at ábyrgjast persónliga og óavmarkað fyri skyldurnar hjá vinnuvirkinum.

Stk. 3. Frádømingin kann vara úr 1 upp í 5 ár, rokna frá endaligum dómi.

Frádømingin kann eisini vara í óásetta tíð, men í hesum føri skal, tá ið 5 ár eru liðin, spurningurin um framhaldandi útihýsing frá viðkomandi virksemini leggjast fyri rættin sambært reglunum í § 78, stk. 3 og 4.

Tá ið serligar umstøður tala fyri tí, kann løgmláráðharrin geva loyvi til, at spurningurin verður lagdur fyri rættin, áðrenn freistin, sum nevnd er í 2. pkt er farin.

Stk. 4. Undir viðgerðini av teimum málum, sum nevnd eru í stk. 1 og 2, kann rætturin við úrskurði útihýsa viðkomandi frá at reka virksemini, til málið er endaliga avgjørt. Í dóminum kann verða ásett, at tað hevur ikki steðgandi virknað at skjóta málið inn fyri hægri rætt.”

12. Kapittul 10 verður orðaður soleiðis:

“Kapittul 10 At áseta revsing

§ 80. Tá ið revsing verður ásett, skal við fyriliti fyri einsháttaðari rættarreglunýtslu leggjast dentur á grovleikan á lógarbrotinum og á upplýsingar um gerningsmannin.

Stk. 2. Tá ið mett verður um grovleikan á lógarbroti, skal atlit takast at tí skaða, vanda og ta skemd, ið lógarbrotið hevur við sær, og hvat gerningsmaðurin skilti ella átti at skilt. Tá ið mett verður um upplýsingarnar um gerningsmannin, skal atlit takast at vanligu persónligu og sosialu viðurskiftum hansara, at viðurskiftum hansara fyri og eftir gerðina og orsökum hansara til gerðina.

Stk. 3. Í meting sambært stk. 2 er tað ikki at rokna sum linnandi umstøður, at gerðin er grundað á trúgv, mentanarlig viðurskifti ella tilíkt.

§ 81. Tá ið revsing verður ásett, skal tað vanliga roknast sum skerpanði umstøður:

- 1) at gerningsmaðurin áður er revsaður, og tað hevur týdning fyri málið,
- 2) at fleiri hava framt gerðina í felag,
- 3) at gerðin er serliga væl lögð til rættis ella er liður í víðfevndum lógarbrotum,
- 4) at gerningsmaðurin ætlaði at gerðin skuldi hava munandi álvarsamari avleiðingar, enn hon fekk,
- 5) at gerningsmaðurin hevur víst serligt fyrilitsloysi,
- 6) at gerðin hevur støði í annars etniska uppruna, trúgv, kynsliga samleika ella tilíkt,
- 7) at gerðin hevur støði í lógligari framsøgn hjá tí órættaða í almennum orðaskifti,
- 8) at gerðin er framd undir útinning av almennari tænastu ella starvi ella við misnýtslu av starvi ella serligum álitissambandi annars,
- 9) at gerningsmaðurin hevur fingið annan persón at viðvirka til gerðina við tvingli, sviki ella við at misnýta av annars unga aldur ella munandi fíggarligu ella persónligu trupulleikum, manglandi innlit, gáloysni ella bundinskap
- 10) at gerningsmaðurin hevur viðvirkað til lógarbrot, sum er framt av barni undir 15 ár,
- 11) at gerningsmaðurin hevur misnýtt verjuleysu støðuni hjá tí órættaða,
- 12) at gerðin er framd av persóni, sum
 - a) er varðhaldsfongslaður ella undir fyriskipan, ið kemur í staðin fyri varðhaldsfongsling, ella
 - b) situr revsing ella aðra frælsisskerjandi revsirættarlaga rættarfylgju, ella
 - c) hevur seg undan revsing ella aðrari frælsisskerjandi revsirættarlitari rættarfylgju,
- 13) at gerðin er framd av persóni, sum hevur verið varðhaldsfongslaður ella undir fyriskipan, ið kemur í staðin fyri varðhaldsfongsling, ella av persóni, sum hevur sitið revsing

ella aðra frælsisskerjandi
revsirættarliga rættarfylgju, og
gerðin er framd ímóti stovninum
ella ímóti persóni, sum er í starvi á
stovninum,

- 14) at gerðin hefur stöði í útinningini
av almennari tænastru ella starvi hjá
tí órættaða ella nærmastu hansara.

§ 82. Tá ið revsing verður ásett, skal
tað vanligu verða roknað sum linnandi
umstøður:

- 1) at gerningsmaðurin ikki var fyltur
18 ár, tá ið gerðin varð framd,
- 2) at gerningsmaðurin hefur høgan
aldur, og tá ið brúk av vanligari
revsing er óneyðug ella skaðilig,
- 3) at gerðin gongur at markinum at
vera fevnd av revsingarloysisgrund,
- 4) at gerningsmaðurin hefur handlað í
umberandi ókunnleika um ella
umberandi misskiljing av
rættarreglum, sum forbjóðar ella
áleggur, at gerðin verður framd,
- 5) at gerðin er framd í sinnismuni,
sum tann órættaði ella persónar, ið
hava tilknýti til hansara, hava elvt
til við einum álopi av órøttum ella
við grovari niðran,
- 6) at gerðin er framd sum fylgja av
tvingsli, sviki ella við at misnýta
unga aldur gerningsmansins ella
munandi fíggjarligu ella persónligu
trupulleikum, manglandi innliti
gáloysni ella bundinskapi,
- 7) at gerðin er framd í sterkari
samkenslu ella sinnisrørslu, ella tað
eru aðrar serligar upplýsingar um
sinnisstandin hjá
gerningsmanninum ella
umstøðurnar annars í sambandi við
gerðina,
- 8) at gerningsmaðurin sjálvboðin
hefur forðað fyri ella hefur roynt
at forðað fyri tí vanda, sum er
skaptur við teirri revsiverdu
gerðini,
- 9) at gerningsmaðurin sjálvboðin
hefur meldað seg og hefur givið
treytaleysa ájáttan,

- 10) at gerningsmaðurin hefur givið
upplýsingar, sum eru avgerandi fyri
uppkláringina av revsiverdum
gerðum, sum onnur hava framt,
- 11) at gerningsmaðurin hefur afturbøtt
ella hefur roynt at afturbøtt tann
skaða, sum er skaptur við teirri
revsiverdu gerðini,
- 12) at gerningsmaðurin orsakað av
teirri revsiverdu gerðini missir
rættin til eitt av teimum í § 79
nevndu rættindum, ella skal tola
aðrar fylgjur, ið kunnu javnsetast
við revsing,
- 13) at revsimálið ímóti
gerningsmanninum ikki er avgreitt
innan fyri rímliga tíð, uttan at tað
kann lastast gerningsmanninum,
- 14) at so long tíð er liðin, síðan tann
revsiverda gerðin varð framd, at
vanlig revsing er óneyðug.

§ 83. Revsingin kann minkast niður um
ta ásettu revsirammuna, tá ið
upplýsingar um gerðina,
gerningsmannin ella onnur viðurskifti
avgerandi tala fyri tí. Eru umstøðurnar
aðramáta linnandi, kann revsingin detta
burtur.

§ 84. Ein treyt fyri at nýta áseting um
herda revsing ella aðra rættarfylgju í
endurtøkuførum er, at
gerningsmaðurin, áðrenn hann aftur
breyt lógina, er funnin sekur í at hava
framt revsiverda gerð, sum lógin gevur
endurtøkuvirknað á ta nú framdu
gerðina, ella roynd at fremja ella at
viðvirka til slíka gerð.

Stk. 2. Rætturin kann geva
revsidómum, ið eru sagdir uttan fyri
ríkið sama endurtøkuvirknað sum
teimum, ið sagdir eru her á landi.

Stk. 3. Endurtøkuvirknaður endar, tá ið
tað, áðrenn nýggja revsiverda gerðin
varð framd, eru liðin 10 ár, síðan fyrr
dømdu revsingin er sitin, endaliga
eftirgivin ella burturdottin. Var fyrr
dømdu revsingin sektarrevsing, verður
nevnda freist roknað frá dagfestingini á

tí endaliga dóminum ella sektaravgerðini. Í treytaðum dómi verður freistin roknað frá tí endaliga dóminum.

§ 85. (Strikað).

§ 86. Hevur tann dómndi verið handtíkin, varðhaldsfongslaður ella innlagdur til sálarkanningar, verður dómndi fongsulsrevsingin stytta við so nógvum byrjaðum dögum, sum frælsistøkan ella innleggingin hava vart.

Stk. 2. Frælsistøka, styttri enn 24 tímar, hevur ikki stytting við sær.

Stk. 3. Hevur tann dómndi undir frælsistøkuni verið avbyrgdur eftir avgerð hjá rættinum, verður dómndi fongsulsrevsingin stytta ein dag afturat fyri hvørt byrjað tíðarskeið upp á trýggjar dagar, ið tann dómndi hevur verið avbyrgdur.

Stk. 4. Dómurinn skal upplýsa um longdina á teirri frælsistøku, innlegging ella avbyrging, sum hevur stytting við sær.

Stk. 5. Rætturin kann sum undantak gera av, at øll revsingin er at rokna sum sitin, hóast dómndi revsingin er longri enn tíðin, sum tann dómndi hevur verið frælsisskerdur ella innlagdur.

Stk. 6. Verður dómsskot burturvíst ella tíkin aftur, verður henda avgerð tíkin av yvirskipaði rættinum við samtykt. Er sektarrevsing dómndi, skal í dóminum vera ásett, at sektin heilt ella lutvíst er at rokna sum staðin.

Stk. 7. Verður dómndi eftir § 58, stk. 1, skal stytting gerast í treytaleysa partinum av revsingini. Í dóminum kann tó verða ásett, at stytting ikki ella bert lutvíst skal gerast í treytaleysa partinum av revsingini.

Stk. 8. Er samfelagstænasta dómndi, skal stytting, ið sambært stk. 7 ikki verður gjørd í møguliga treytaleysa partinum av revsingini, gerast lutfalsliga í dómndi tímatalinum av samfelagstænastu.

Stk. 9. Ásetingarnar í stk. 1-8 eru at nýta á sama hátt í rættaravgerð eftir § 60, stk. 1, nr. 3, ella § 66, stk. 1, nr. 1, tá ið tann treytaði dómndi áðrenn avgerðina hevur verið handtíkin ella varðhaldsfongslaður.

Stk. 10. Hevur tann dómndi verið handtíkin, varðhaldsfongslaður ella innlagdur til sálarkanningar uttanlands, ger rætturin av, hvussu nógv tann dómndi revsingin skal stytta.

Stk. 11. Ásetingarnar í stk. 1, 1. og 2. pkt., eru somuleiðis galdandi fyri persónar, sum skulu inn at sita fongsulsrevsing, eftir at hava verið handtíknir ella varðhaldsfongslaðir fyri brot á treytir fyri náðing ella royndarleyslating.

§ 87. (Strikað).

§ 88. Hevur onkur við einari ella fleiri gerðum framt fleiri lógarbrot, verður fyri hesi brot ásett felags revsing innan fyri ásettu revsirrættum ella, um fleiri revsirrættur koma upp á tal, innan fyri ta strangastu teirra. Undir serliga skerpani umstøðum kann revsingin vera upp til hálva aðru ferð ta hardestu revsingina, sum ásett er fyri eitt hvørt av lógarbrotum.

Stk. 2. Hevur eitt av lógarbrotum við sær fongsul og annað sekt, kann rætturin heldur enn felags fongsulsrevsing dómndi sekt og fongsul.

Stk. 3. Hevur eitt av lógarbrotum við sær dagsekt og annað sektarrevsing av øðrum slagi, ásetir rætturin felags dagsektarrevsing, um tað ikki eftir umstøðunum verður mett at vera rættari at áseta revsing fyri hvørt lógarbrot sær.

Stk. 4. Hevur eitt av lógarbrotum við sær fyriskipan eftir §§ 68-70 ella § 74 a, meðan eitt annað hevur við sær revsing, kann rætturin gera av, at henda revsing dettur burtur.

§ 89. Verður onkur, sum longu er dómndur revsing, harumframt funnin

sekur í aðrari revsiverdari gerð, sum er framd áðrenn dómin, skal eykarevsing dómast, um so er, at revsingin hevði verið harðari, um dømt varð fyri gerðirnar samstundis. Eykarevsing kann vera styttri enn ásett í § 33. Er fyrr dómda revsingin ikki fullgjørd, skulu reglurnar í § 88 fylgjast, um til ber.

§ 89 a. Í sambandi við dóm, har persónur verður dómdu til fyriskipan sambært §§ 68-70 ella § 74 a, kann rætturin taka avgerð um, at áður dómdu revsing, ið ikki er fullgjørd, skal detta burtur.

Stk. 2. Verður persónur, sum er undir fyriskipan sambært §§ 68-70 ella § 74 a, dómdu revsing, kann rætturin taka avgerð um, at áður dómdu fyriskipan skal detta burtur.”

§§ 90-91. (Strikaðar).

13. Kapittul 11 verður orðaður soleiðis:

**“Kapittul 11
Uppathald av rættarfylgjum av
teirri revsiverdu gerðini**

§ 92. Lógarbrot verður ikki revsað, tá ið tað er fyrnað sambært §§ 93-94.

§ 93. Fyrningarfrestin er:

- 1) 2 ár, tá ið heimild ikki er fyri harðari revsing enn fongsul í 1 ár fyri lógarbrotið.
- 2) 5 ár, tá ið heimild ikki er fyri harðari revsing enn fongsul í 4 ár.
- 3) 10 ár, tá ið heimild ikki er fyri harðari revsing enn fongsul í 10 ár.
- 4) 15 ár, tá ið heimild ikki er fyri harðari revsing enn fongsul í ávísá tíð.

Stk. 2. Fyrningarfrestin er ongantíð minni enn 5 ár fyri:

- 1) brot á § 296, stk. 3, § 297, stk. 2, og § 302, stk. 2 í hesi lögtingslóg,
- 2) brot á skattalóggávuna, tolllóggávuna, avgjaldslóggávuna

ella stuðulslóggávuna, ið geva ella kunnu geva vinning, av órøttum.

Stk. 3. Fyrningarfrestin er ongantíð minni enn 10 ár fyri brot á § 223, stk. 1, § 225, samanber við § 223, stk. 1 í hesi lögtingslóg ella § 139 í lögtingslóg um landsskatt og kommunuskatt.

Stk. 4. Hevur onkur við somu gerð framt fleiri lógarbrot, sum tað sambært stk. 1 og 2 galda ymsar fyrningarfrestir fyri, skal longsta fyrningarfrestin av hesum galda fyri øll brotini.

§ 93 a. Revsiábyrgd fyrnast ikki, tá ið lógarbrotið er fevnt av millumtjóða sáttmála, ið Føroyar hava tikið undir við og sáttmálin ásetir, at revsiábyrgdin ikki fyrnast.

§ 93 b. Revsiábyrgd fyrnast ikki, tá ið lógarbrotið er fevnt av § 157 a.

§ 94. Fyrningarfrestin verður roknað frá tí degi, tá ið revsiverda gerðin ella undanlátið er hildið uppá.

Stk. 2. Tá ið revsingarbærið er treytað av ella verður ávirkað av fylgju ella aðrari seinni hending, verður freistin tó roknað frá tí, at fylgjan ella hendingin byrjaði.

Stk. 3. Er brotið framt á føroyskum skipi uttan fyri ríkið, verður freistin roknað frá tí degi, at skipið er komið í føroyska havn. Freistarbyrjanin kann tó ikki útsetast í meira enn 1 ár eftir hesi áseting.

Stk. 4. Fyri brot á §§ 210 og 216-224, § 225 sambært §§ 216-224, § 226, § 227, stk. 1, § 245 a, § 246, samanber við § 245 a, § 260, stk. 2, og § 262 a, stk. 2, móti einum persóni undir 18 ár, ella á § 232 móti einum barni undir 15 ár, verður fyrningarfrestin tó í fyrsta lagi roknað frá tí degi, at tann órættaði fyllir 21 ár.

Stk. 5. Sama sum í stk. 4 er galdandi fyri brot á §§ 244, 245 og 246, tá ið talan er um fosturtøku, fosturfækkan

ella sterilisering móti einum persóni undir 18 ár uttan samtykki, um hetta ikki er heimilað í lóg.

Stk. 6. Um gerningsmaðurin við harðskapi, ólógligum tvingsli sambært § 260 ella við aðrari revsiverdari gerð hefur tvingað tann órættaða til ikki at melda lógarbrotið til lögregluna, verður fyrningarfreistin tó í fyrsta lagi roknað frá tí løtu, at tvingsilin er hildin uppat.

Stk. 7. Fyrningarfreistin verður slitin, tá ið viðkomandi verður kunnaður um skuldsetingina, ella tá ið ákærumyndugleikin biður um rættargangsstig, sum hava við sær, at viðkomandi verður skuldsettur.

Fyrningarfreistin fyri ábyrgdini hjá lögfrøðiligum persóni kann verða slitin við at kunnuggera tað fyri persóni, ið sambært § 205 í rættargangslógini kann taka ímóti kunnuggeringum vegna tann lögfrøðiliga persónin.

Stk. 8. Verður rættarsókn slept, uttan at verða umgjørð av yvirskipaðum ákærumyndugleika áðrenn vanligu freistina fyri umgerð, heldur fyrningarfreistin áfram, sum um rættarsókn ikki hevði verið. Hetta er eisini galdandi, tá ið rættarsókn steðgar í óásetta tíð. Kemst steðgurin av, at tann ákærði hefur sloppið sær undan rættarsóknini, telur rættarsóknartíðin ikki við, tá ið fyrningarfreistin verður roknað.

§ 95. Tá ið ein gerð ikki kann revsast, av tí at hon er fyrnað, kann hon heldur ikki hava við sær:

- 1) rættarfylgjur eftir §§ 68-70, § 74 a, § 164, stk. 5, ella § 236,
- 2) inndrátt, ella
- 3) rættindamiss.

Stk. 2. Fyrningarfreistin er tó ongantíð minni enn 5 ár fyri inndrátt, og fyri inndrátt eftir § 75, stk. 1 ongantíð minni enn 10 ár.

§ 96. Rætturin til privata átalum og til at biðja um almenna átalum dettur burtur,

tá ið tann, sum hefur átalurættin, ikki hefur stevnt ella biðið um átalum innan 6 mánaðir eftir, at hann hefur fingið slíka vitan, at hann hefur nóg gott grundarlag til at stevna ella at biðja um átalum.

Stk. 2. Eru fleiri, sum hava átalurætt ella eru sek, verður freistin roknað fyri hvønn sær. Um so er, at freistin til at biðja um almenna átalum er farin fyri ein av teimum seku, men ikki hjá hinum, ger ákærumyndugleikin tó av, um ein áheitan um at reisa átalum ímóti teimum verður eftirlíkað.

Stk. 3. Rætturin til at reisa privata átalum ella til at biðja um almenna átalum dettur burtur 6 mánaðir eftir, at tann órættaði eru deyður.

Stk. 4. Fellur eingin avgerð um revsingarkravið í máli, sum er lógsókt við privatari átalum, heldur fyrningarfreistin fram, og tann tíð, rættarsóknin hefur vart, verður ikki tald uppí.

Stk. 5. Ásetingarnar í stk. 1-4 galda eisini fyri ógilding eftir § 273, tó at fyrningarfreistin er 3 ár.

§ 97. Dømd fongsulsrevsing og onnur rættarfylgja av frælsisskerjandi slagi detta burtur við fyrning eftir reglunum í stk. 2-6.

Stk. 2. Fyrningarfreistin er:

- 1) 5 ár fyri fongsul í upp til 1 ár og fyri fyriskipanir sambært § 74 a,
- 2) 10 ár fyri fongsul í meira enn 1 ár, men ikki meira enn 4 ár, og fyri fyriskipanir sambært §§ 68 og 69,
- 3) 15 ár fyri fongsul í meira enn 4 ár, men ikki meira enn 8 ár, og fyri trygdarvarðhald sambært § 70, og
- 4) 20 ár fyri fongsul í meira enn 8 ár.

Stk. 3. Fyrningarfreistin verður roknað frá teirri løtu, ið dómurin kundi verið fullgjørður sambært vanligu reglunum í lóggávuni.

Stk. 4. Upp í fyrningarfreistina verður ikki roknað tann tíð, har:

- 1) fullgerð er útsett við treytaðum dómi ella treytaðari náðing,

- 2) viðkomandi situr aðra fongsulsrevsing ella er undir aðrari revsirættarligari rættarfylgju av frælsisskerjandi slagi, ella
- 3) fullgerðin verður tarnað, tí at viðkomandi sleppur sær undan henni.

Stk. 5. Fyrningarfrestin verður slitin, tá ið fullgerðin byrjar.

Stk. 6. Er avgerð tikin um innafturseting eftir royndarleyslating ella royndarútskriving ella eftir treytaða náðing fyri part av revsing, verður fyrningarfrestin fyri írestandi revsingina ella írestandi partin av aðrari rættarfylgju roknað frá tí, at avgerðin um innafturseting er tikin. Verður fullgerðin avbrotin á annan hátt enn við royndarleyslating, royndarútskriving ella náðing, verur freistin roknað frá avbrotinum, samanber tó við stk. 4, nr. 3.

§ 97 a. Er umbøn um úttøku ikki innlatin áðrenn, dettur sekt burtur eftir:

- 1) 5 árum, um sektin er ikki størri enn 10.000 kr., og
- 2) 10 árum, um sektin er størri enn 10.000 kr.

Stk. 2. Umskiftisrevsing fyri sekt dettur burtur eftir 3 árum, um ikki fullgerðin er byrjað áðrenn. Er sektin størri enn 10.000 kr., er freistin tó 5 ár.

Stk. 3. Tær fyrningarfrestir, sum nevndar eru í stk. 1, verða roknaðar frá teirri løtu, tá ið avgerðin kundi verið fullgjørd sambært vanligu reglunum í

lóggevuni. Upp í freistirnar verður ikki roknað tann tíð, har fullgerð er útsett við treytaðum dómi ella treytaðari náðing.

Stk. 4. Fyrningarfrestin fyri inndráttarkrav er 10 ár.

§ 97 b. Revsirættarligar rættarfylgjur kunnu ikki fullgerast, eftir at tann dømndi er deyður.

Stk. 2. Ákærumyndugleikin kann tó leggja spurningin um at framleingja inndrátt fyri Føroya rætt. Inndrátturin kann bert framleingjast fyri lutir ella upphæddir, sum eru fingin sum úrtøka frá revsiverdu gerðini, ella sum svara til slíka úrtøku.

Stk. 3. Rætturin kann broyta avgerðina um inndráttin soleiðis, at ein upphædd verður inndrigin í staðin fyri lutir.

Avgerðin hjá rættinum verður tikin við úrskurði.

Stk. 4. Avgerðir eftir § 164, stk. 5, kunnu fullgerast, eftir at tann dømndi er deyður.

§ 97 c. Á sama hátt sum viðvíkjandi revsing kann náðing gevast viðvíkjandi inndrátti.”

§ 2

Henda lögtingslóg kemur í gildi 1. januar 2024.

Kapittul 1. Almennar viðmerkingar

1.1. Orsakir til uppskotið

Á heysti 2015 samtykti Løgtingið at heita á landsstýrið um at dagføra og føroyska revsilógina. Arbeiðið við at dagføra og føroyska revsilógina fór í gongd í 2016. Tað var tá gjørt av at býta dagføringina sundur í hóskandi partar, soleiðis at bæði landsstýrið og Løgtingið fingu høvi at viðgera dagføringarnar betur og gjøllari bæði málsliga og innihaldsliga.

Við hesum uppskoti verður almenni parturin av revsilógini borin í tingi. Hesin parturin fevnir um kapitlarnar 1 til 11, og sum heitið sigur, er talan um almennar ásetingar, sum eru um tær vanligu treytirnar fyri at kunna revsa. Tá ið hesin parturin er samtyktur av Løgtinginum, er øll revsilógin á føroyskum máli.

Almenni parturin fevnir um hesar kapitlarnar: Kap. 1: Innleiðandi ásetingar, kap. 2: Vanligar treytir fyri at nýta revsirættarlíga ásetingarnar, kap. 3: Treytir fyri revsingarbari, kap. 4: Brotsroynd og viðvirkan, kap. 5: Revsiábyrgd fyri lögfrøðiligar persónar, kap. 6: Revsingarnar, kap. 7: Treytað fongsulsrevsing, kap. 8: Samfelagstænasta, kap. 9: Aðrar rættarfylgjur av teirri revsiverdu gerðini, kap. 10: At áseta revsing og kap. 11: Uppathald av rættarfylgjum av teirri revsiverdu gerðini.

Arbeiðið við at føroyska almenna partin av revsilógini er gjørt í tøttum samstarvi við Revsirættarlíga ráðið, sum í høvuðsheitum viðger lögfrøðilíga innihaldið. Málráðið hevur vegleitt í málsligum ivamálum.

Harafurta er lógaruppskotið umrøtt við danska lögmláráðið, sum hevur sagt sína hugsan um broytingarnar í kapitli 2.

Samstundis sum revsilógin er blivin føroyska, eru eisini umbidnar og neyðugar dagføringar gjørdar so hvørt.

Revsirættur er ein týðandi partur av einum samfelag og eigur í størst møgulígan mun at avspegla samfelagið, sum hann virkar í. Danska revsilógin er í stóran mun úrslit av tí samfelagsgongd, sum hevur verið í Danmark síðstu øld og fram til í dag. Føroyska samfelagið er nógv minni og er meira gjøgnumskygt. Samstundis hevur kriminaliteturin í Føroyum verið nógv lægri enn í Danmark, kanska tí at óformlíga revsingin frá samfelagnum er hørð.

Í arbeiðinum at føroyska revsilógina er støða ikki tikin til, hvussu revsirætturin framyvir eigur at skipast. Revsilógin, sum hon er orðað, tá ið hetta uppskotið er samtykt, ber í ávísan mun brá av at verða týdd úr donskum, hóast at roynt hevur verið at gera málið einfaldari og at skipa lógina við fleiri greinum og stykki, so lógin verður lættari at lesa hjá vanligum borgarum, samstundis sum fokus hevur verið á at varðveita neyðugan neyvleika.

Mælt verður til at fara undir eina tilgongd at gera eina nýggja føroyska revsilóg, sum leggur seg tættari upp at føroyska málinum, og har tað í størri mun enn nú verður tikið atlit at føroyska samfelagsbygnaðinum.

Tað eru tó ávísar bindingar, sum mugu virðast í sambandi við eina tílíka tilgongd. Í yvirlýsingini í sambandi við yvirtøku av málsøkinum ”revsirættur” frá 15. mai 2009 er ásett, at partarnir eru samdir um framhaldandi at hava eitt tætt samstarv á tí revsirættarlíga økinum eftir

yvirkuna við atlit at tryggja, at tað í Føroyum og í Danmark er ein felags virðing fyri megingrundleggjandi virðum og grundreglum, sum kemur til sjóndar í rættar- og lóggávusiðvenjuni.

Somuleiðis er tað ásett í viðmerkingunum til yvirkulógina, at føroyska revsilógin eisini eftir yvirkuna hevur ásetingar, sum í størstan mun samsvara við ásetingarnar í kapitl 12 og 13 í dansku revsilógini.

Tað sæst tó eisini í viðmerkingunum til yvirkulógina, at rættarstöðan í Føroyum og Danmark kann mennast ymiskar vegir eftir yvirkuna.

1.2. Galdandi lóggáva

Almenni parturin av revsilógini viðger tær vanligu treytirnar fyri at revsa og revsiatgerðirnar (sanktionerne). Hesar reglur eru eisini galdandi, tá ið revsiásetingar í aðrari serlóggávu verða nýttar.

Ásetingarnar í galdandi lóg eru orðaðar á danskum og hava upprunastøði í danskum myndugleikum.

Galdandi revsilóg í Føroyum er tillagað eftir dansku revsilógini, sum kom í gildi í 1933, og sum er broytt nógvar ferðir gjøgnum árin.

Almenni parturin fevnir um evnir, sum hava týðning fyri øll sløg av revsiverdum gerðum.

Í stuttum kann sigast, at hesir treytir skulu vera loknar fyri at kunna revsa:

- 1) Gerðin má verða í stríð við eina revsiáseting,
- 2) uttan at tað eru serligar revsiloyssisgrundir,
- 3) tað má verða ein ábyrgdarpersónur,
- 4) sum hevur framt gerðina við neyðugum saknæmi,
- 5) og uttan at tað eru grundir til at revsingin heldur uppá (t.d. fyrning)

Í almenna partinum verður ásett, hvat krevst fyri at talan er um brotsroynd ella viðvirkan til brotsverk hjá øðrum.

Ásett verður at revsiverda gerðin má vera eitt úrslit av eini tilvitaðari gerð ella eitt tilvitað undanlát, og at gerðin má vera framt við neyðugum saknæmi (tilregnelighed).

Tá ið talan er um brot á revsilógina, er kravið, sum høvuðsregla, brotið er framt tilætlað, meðan brot á revsiásetingarnar í aðrari lóggávu vanliga bert krevja, at brotið er framt av ósketni.

Kravið um saknæmi ber í sær, at gerningsmaðurin skal hava framt gerðina antin við vilja (tilætlað) ella av ósketni í mun til øll lið í gerningsinnihaldinum. Um tilætlan manglar til eitt einstakt lið í gerningsinnihaldinum, eru treytirnar fyri at revsa ikki loknar.

Tað er ikki ein treyt, at gerningsmaðurin visti, at gerðin var revsiverd, tí ókunnleiki um lógina, sleppur ikki gerningsmanninum undan ábyrgd.

Í almenna partinum verður eisini ásett hvörji slög av revsing eru, umframt hvörjar aðrar fylgir kunnu ásetast fyri revsiverdu gerðina. Dømi um tílíkar fylgjur er eitt nú, psykiatrisk viðgerð, frádøming av rættindum ella inndráttur av lutum ella peningi. Reglur um revsiáseting, um skerpanði og linnandi umstøður, umframt fyrningarreglur verða somuleiðis ásettar í almenna partinum.

Kapittul 1

Kapittul 1 inniheldur løggildisgrundregluna, sum lógarfestir at revsing ikki kann áleggjast uttan við heimildi í lóg. Hetta skal skiljast soleiðis, at heimildin at revsa formliga skal verða ásett í lóg ella í aðrari almennari rættarreglu, sum t.d. í kunngerð ella í viðtøku, sum er gjørd við heimild í formligari lóg.

Kravið um lógarheimild viðvíkur bæði revsing og aðrar rættarfylgjur av revsiverdu gerðini í kap. 9 í revsilógini. Kravið viðvíkur eisini eitt nú samfelagstænastu í kap. 8, umframt herda revsing og aðrar byrðandi fylgir av revsirættarligum slagi.

Lóggáva og lógartulking hevur størri týdning í revsirættinum enn t.d. í privatrættinum.

Revsirætturin nýtir tó eisini tær vanligu góðkendu rættarkeldurnar, so sum siðvenja, fordømi, viðurskifti málsins, samtykkireglur o.s.fr. Dómsfordømi hava stóran týdning fyri eitt nú revsiatgerðir og revsiáseting og t.d. fyri, hvat skal skiljast við ósketni og tilætlan.

Løggildisgrundreglan merkir einans, at útgangsstøðið altíð má takast í eini lógaráseting.

Tað sæst í § 2, at kapittul 1 til 11 eru galdandi fyri øll revsiverd viðurskifti, um ikki annað er ásett.

Kapittul 2

Kapittul 2 inniheldur tær vanligu treytirnar fyri at nýta revsirættarligu ásetingarnar.

Innleiðandi ásetingarnar í §§ 3-5 áseta reglur um val av lóg, tá ið tað er munur á rættarstandinum í brotslótuni, og tá ið brotið skal dømast.

Ásetingarnar í §§ 6-12 innihalda reglur um løgðømi (jurisdiktion), tað vil siga, nær tað eftir umstøðunum er neyðugt ella ynskiligt hjá einum landi at hava revsimyndugleikan.

Galdandi lóg er um danskt løgðømi og danskan revsimyndugleika.

Kapittul 3

Ásetingarnar í kapitli 3 viðvíkja treytirnar fyri revsingarbæri. Tað vil siga tær treytir, sum skulu verða loknar, fyri at revsiábyrgd kann áleggjast.

Vanliga verða treytirnar fyri revsingarbæri býtt upp í 4 høvuðsbólkar:

- 1) Eitt brotgerðarevni skal verða framt
- 2) við neyðugum saknæmi
- 3) av einum persóni við fullum skili, og
- 4) uttan at tað eru serligar umstøður, sum í ítøkiligum forinum, hava við sær, at revsiábyrgd er útilokað.

Kravið um saknæmi ber ekki í sær eitt krav um, at gerningsmaðurin visti, at gerðin (ella undanlátið) var ólóglegt, tí ókunnleika til lógina sleppur einum ekki undan revsiábyrgd.

Hóast ein treyt fyri revsingarbæri er at gerningsmaðurin er ein persónur, so kann ein lögfrøðiligur persónur í summum førum dømast revsing, um hetta hevur greiða heimild í revsiásetingini.

Kapittul 4

Ásetingarnar í kapitli 4 viðvíkja brotsroynd og viðvirkan. Um treytirnar fyri revsingarbari eru loknar, er tað ikki bara tann, sum fremur revsiverdu gerðina, sum kann revsast. Um onkur hjálpir til við at fremja gerðina, er hetta eisini revsivert. Hetta verður nevnt viðvirkan.

Um onkur roynir at fremja eina revsiverda gerð, men gerðin miseydnast, kann hetta revsast sum brotsroynd.

Í serliga partinum og í serlóggávu verður ásett, hvat er revsingarbart. Um ikki serligar tulkningarstøður eru, er eitt brotsverk fullgjørt, tá ið, og bert tá ið, tey sermerki, sum ásetingin ásetur, eru til staðar.

Skilt verður ímillum brotsroynd og sjálvboði at gevast við brotsroynd; tí gevst man sjálvboðin við brotsroyndini, verður hetta ikki revsað.

Kapittul 5

Ásetingarnar í kapitli 5 fevna um lögfrøðiligar persónar.

Grein 23 sum verður roknað sum tann almenna ásetingin um, hvør kann revsast fyri eina revsiverda gerð, fevnir einans likamligar persónar. Ásetingarnar í kapitli 5 eru sostatt eitt ískoyti til hesa ásetingina.

Kapittul 6

Ásetingarnar í kapitli 6 eru um revsingarnar. Stórir partar av hesum kapitlinum er fluttur í Revsifulnaðarlógini (Straffuldbyrdelsesloven), sum kemur í gildi 1. juli í ár.

Kapittul 7

Ásetingarnar í kapitli 7 eru um treytaðan dóm. Treytaður dómur kann ásetast við tí eini treyt, at tann dømdi ikki ger nakað revsivert í royndartíðini.

Ein treytaður dómur kann eisini áseta aðrar treytir, sum eru ætlaðar at fyrbyrgja kriminaliteti, og sum hava sum endamál at fáa tann dómnda aftur á beint t.d. gjøgnum endurútbúgving.

Ásetingarnar um treytaðan dóm geva eisini móguleika at døma treytaða sekt. Hesin móguleiki verður tó ikki nýttur av dómstólunum.

Um treytirnar fyri einum treytaðum dómi ikki verða fylgdar, kann hetta hava við sær, at revsiatgerð verður sett í verk.

Kapittul 8

Ásetingarnar í kapitli 8 viðvíkja samfelagstænastu. Samfelagstænasta er ein revsiatgerð, sum kann verða sett sum treyt saman við einum treytaðum dómi. Fyri at kunnu døma

Samfelagstænastu, er tað ein fyrirtreyt, at ákærði er egnaður til samfelagstænastu, og at ein treytaður dómur ikki verður settur at vera nóg mikið.

Samfelagstænasta er sostatt ætlað at verða ein valmøguleiki í mun til treytaleysa frælsisrevsing.

Kapittul 9

Ásetingarnar í kapitli 9 eru um aðrar rættarfygjur av revsiverdu gerðini. Nakrar rættarfygjur kunnu dómast í staðin fyri revsing – seratgerð og trygdarvarðhald – meðan aðrar verða dómðar saman við revsing – inndrátt og frádøming av rættindum. Nakrar fáar rættarfygjur kunnu dómast antin saman við revsing ella í staðin fyri revsing, sí § 73.

Kapittul 9 viðgerð ikki aðrar rættarfygjur út í æsir.

Kapittul 10

Ásetingarnar í kapitli 10 eru um at áseta revsing. Tá ið metast skal um, hvørt fyrirtreytirnar fyri revsingarbæri eru loknar, hongur metingin neyvt saman við, hvussu revsiverda gerðin er lýst í revsiásetingini sambært § 1 í revsilógini. Hinvegin hevur rætturin munandi meira frælsi, tá ið tað kemur til val av revsiatgerð og áseting av revsing.

Revsirammann fyri tey ymisku brotsverkini hongur saman við metingini av, hvussu álvarsligt brotsverkið verður sett at vera, heruppií hvussu vandamikið brotsverkið er. Revsirammann avspeglar, hvussu grovt samfelagið metir brotsverkið vera.

Afturat vanligu revsirammuni, sum t.d. kann verða sekt og fongsul í upp til 6 mánaðir, kann koma ein síðurevsiramma, sum gevur móguleika fyri hægri revsing, um umstøðurnar eru serliga skerpanði.

Kapittul 11

Ásetingarnar í kapittul 11 viðvíkja upphald av rættarfygjum av teirri revsiverdu gerðini. Hetta kann t.d. verða fyrning av revsiábyrgd, fyrning av móguleikanum fyri privatari átalu og til at biðja um almenna átalu, fyrning av dómari revsing o.a., upphald av dómari revsing, tá ið tann dómur doyri og náðing av inndrátti.

1.3. Endamálið við uppskotinum

Ætlanin við hesum uppskotinum er at dagføra og feroyska fyrsta partin av revsilógini, sum er almenni parturin. Almenni parturin fevnir um hesar kapitlar:

Kapittul 1: Innleiðandi ásetingar

Kapittul 2: Vanligar treytir fyri at nýta revsirættarlugu ásetingarnar

Kapittul 3: Treytir fyri revsingarbæri

Kapittul 4: Brotsroynd og viðvirkan

Kapittul 5: Revsiábyrgd fyri lögfrøðiligar persónar

Kapittul 6: Revsingarnar

Kapittul 7: Treytað fongsulsrevsing

Kapittul 8: Samfelagstænasta

Kapittul 9: Aðrar rættarfygjur av revsiverdu gerðini

Kapittul 10: At áseta revsing

Kapittul 11: Upphald av rættarfygjum av teirri revsiverdu gerðini

Í lógaruppskotinum eru tað í høvuðsheitum dagføringarnar í mun til galdandi rætt, ið verða gjøllari lýstar. Harumframt verður greitt frá málsligum valum og ivamálum.

Tá ið støða verður tikin til, hvørjar dagføringar skulu gerast í revsilógini, verður hugt at, hvørjar dagføringar eru gjørdar í donsku revsilógini, frá tí at revsirættarlaga økið kom undir føroyskt málsræði í 2010. Hugt verður at endamálinum við donsku broytingini, og um tað hevur týðning og verður hildið neyðugt at fremja hesa dagføring í Føroyum.

Av tí at revsilóggávan nú er á føroyskum hondum, verður í kapittul 2 greitt ásett, at revsimyndugleikin nú er føroyskur. Somuleiðis verða ásetingarnar um revsifulnað í galdandi revsilóg strikaðar, tí at nýggj revsifulnaðarlóg fyri Føroyar kemur í gildi 1. juli 2023.

1.4. Samandráttur av nýskipanini við uppskotinum

1.4.1. Føroyskur revsimyndugleiki

Í hesum uppskotinum verður danskur revsimyndugleiki broyttur til føroyskan revsimyndugleika.

Tá ið revsirætturin varð yvirtikin í 2010, fekk landsstýrið heimild at áseta reglur um føroyskan revsimyndugleika.

Tað framgongur av viðmerkingunum til Yvirtøkulógina (lov nr. 578 frá 24. juni 2005) at málsøkið revsirættur m.a. fevnir um reglur viðvíkjandi hvørjar gerðir og hvørji undanlát eru revsiverd, um revsing og aðrar revsiatgerðir, og harumframt almennu treytirnar fyri revsiábyrgd (sí skjal 2).

Hetta verður endurtikið í felags yvirlýsingini í sambandi við yvirtøku av málsøkinum ”revsirættur” frá 15. mai 2009. Harumframt er í yvirlýsingini ásett, at partarnir eru samdir um framhaldandi at hava eitt tætt samstarv á tí revsirættarlaga økinum eftir yvirtøkuna við atliti at tryggja, at tað í Føroyum og í Danmark er ein felags virðing fyri megingrundleggjandi virðum og grundreglum, sum kemur til sjóndar í rættar- og lóggávusiðvenjuni.

Tað framgongur tó, at tað einans eru viðurskipti og mál, sum landafrøðiliga eru avmarkaði til Føroyar, sum kunnu yvirtakast av føroyskum myndugleikum. Hetta merkir at *lóggevandi og útinandi valdið, sum verður latið føroyskum myndugleikum í mun til yvirtikin mál og málsøki, einans er galdandi í Føroyum og tess vegna ikki í hinum pørtunum av ríkinum.*

Hetta er tó ikki til hindurs fyri, at tann lóggáva, sum føroyskir myndugleikar gera, í neyðugan mun eisini kann brúkast til gerðir o.a. sum verður framt uttanfyri Føroyar.

Tað framgongur eisini, at tað í eini *føroyskari revsilóg* er gjørligt - í samsvari við meginreglurnar í donsku revsilógini – at áseta, at persónar sum hava serligt samband til Føroyar eftir umstøðunum eisini skulu kunna revsast eftir føroysku revsilógini fyri brotsverk framd uttanfyri Føroyar.

Mett verður ikki at nakað er til hindurs fyri at áseta reglur um føroyskan revsimyndugleika, ið verður avmarkaður til at fevna um føroyskt land- og sjóøki, og har Danmark og Grønland vera roknaði sum útlond. Føroyskt landøki er Føroyar/oyggjarnar, sjóøkið út til 12. fjórðingar og føroyskt skrásett skip.

Grundgevingin er, at somu fyrilit, sum eru ásett í donsku revsilógini fyri at hava revsimyndugleika, eisini eru galdandi fyri Føroyar.

Samstundis sum danskur revsimyndugleiki verður broyttur til føroyskan revsimyndugleika, verður ein nýggj áseting sett inn í § 8 c. Ásetingin víðkar um føroyska revsimyndugleikan og er ætlað at tryggja, at tað framvegis er revsimyndugleiki fyri gerðir, sum eru framdar í øðrum þørtum av ríkinum og gerðir, sum eru framdar av ella ímóti øðrum enn ríkisborgarum, sum hava fast uppihald í øðrum þørtum av ríkinum.

1.4.2. Ásetingar viðvíkjandi revsifulnað verða fluttar í serstaka lóg

Nýggj lóg um revsifulnað í Føroyum (Lov for Færøerne om fuldbyrdelse af straf) er samtykt og kemur í gildið 1. juli 2023.

Hetta hevur við sær, at fleiri ásetingar í kapittul 6 verða strikaðar, tí tær eru fluttar til Lov for Færøerne om fuldbyrdelse af straf, sum kemur í gildi 1. juli 2023.

Somuleiðis verður § 74 í kapittul 9 strika við nýggju revsifulnaðarlógini. Ásetingin gevur danska løgsmálaráðharranum heimild at áseta nærri reglur um viðgerð av persónum, sum eru í trygdarvarðhaldi. Reglur um hetta økið verða nú ásettar í revsifulnaðarlógini.

Reglur um revsifulnað í Føroyum hava partvíst verið ásettar í revsilógini og partvíst í fleiri kunngerðum og rundskrivum, sum hava skipað økið. Við nýggju lógini verða reglurnar um revsifulnað savnaðar í einari lóg. Ein røð av kunngerðum vera eisini til revsifulnaðarlógina

1.4.3. Treytað revsing við áseting av fongsulsrevsing

Við uppskotinum er ætlanin at strika møguleikan fyri at døma treytaðan dóm uttan at áseta revsing.

Hetta hevur við sær, at ein treytaður dómur framyvir altíð skal hava ásett eina fongsulsrevsing. Hetta er galdandi bæði fyri dómur við og uttan treytir um samfelagstænastu.

Samstundis er ætlanin eisini at strika møguleikan fyri at døma treytaða sekt.

1.4.4. Samfelagstænasta

Kapittulin viðvíkjandi samfelagstænastu verður við hesum uppskotinum dagfördur við tí endamáli, at samfelagstænasta í enn størri mun skal veljast í staðin fyri treytaleysa fongsulsrevsing.

Endamálið við samfelagstænastu er yvirskipað at avmarka nýtsluna av frælsistøku sum revsing. Hetta kann viðvirka til, at lógbrótarar ikki verða fyri tí neiligu ávirkan, sum kann vera í einum fongsli.

Uppskotið leggur upp til, at samfelagstænasta kann nýtast í sambandi við eina røð av ymiskum brotsverkum. Samstundis skal dentur í minni mun leggjast á slagið av kriminaliteti, tá ið metast skal um, hvørt samfelagstænasta eigur at verða nýtt í ítøkiligum málum.

Viðkað nýtsla av samfelagstænastu eigur serliga at verða umhugsað, tá ið ein persónur fyrstu ferð brýtur lógina.

Samstundis verður skotið upp, at upp til ein triðingur av samfelagstænastuni skal kunna vera luttøka í einum serligum viðgerðar- ella útbúgvingartilboði.

Ætlanin er eisini at samfelagstænasta kann vera framd hjá privatum vinnuvirkjum.

1.5. Ummæli

Lógaruppskotið verður sent til ummælis hjá hesum ørtum:

Føroya Rætti, Føroya Landfúta, Kriminalforsorgini, Fróðskaparsetri Føroya, Føroya Advokatfelag, Uttanríkis- og vinnumálaráðnum, Almanna- og mentamálaráðnum, Fiskivinnu- og samferðslumálaráðnum, Fíggjarmálaráðnum, Føroya Kommunufelag, Føroya Politistafelag, Føroyskir Brotsfrøðingar, MEGD, Amnesty International Føroyar, KRIS og Etiska Ráðnum.

Harumframt verður uppskotið lagt alment fram á hoyringsportalinum hjá landsstýrinum í tíðarskeiðinum. 07. juni – 17. juli 2023.

Kapittul 2. Avleiðingarnar av uppskotinum

2.1. Fíggjarligar avleiðingar fyri land og kommunur

Tað eru ongar fíggjarligar avleiðingar fyri land og kommunur av lógaruppskotinum.

2.2. Umsitingarligar avleiðingar fyri land og kommunur

Tað eru ongar umsitingarligar avleiðingar fyri land og kommunur av lógaruppskotinum. Tað kunnu tó vera umsitingarligar avleiðingar fyri kriminalforsorgina, sum er ein danskur myndugleiki. Hetta kemst av, at ætlanin við lógaruppskotinum er, at samfelagstænasta skal nýttast í fleiri førum í staðin fyri treytaleysa fongsulsrevsing. Hinvegin fer uppskotið ætlandi at hava við sær, at treytaleys fongsulsrevsing verður nýtt í færri førum.

Uppskotið kann samstundis hava við sær, at treytaleysa fongsulsrevsingin verður longri í førum, tá ið ein persónur ger nýggj lógarbrot í royndartíðini, um hann longu hevur ein treytaðan dóm uppá meira enn 3 mdr. fongsul við treyt um samfelagstænastu.

2.3. Avleiðingar fyri vinnuna

Lógaruppskotið hevur ongar fíggjarligar ella umsitingarligar avleiðingar fyri vinnuna.

2.4. Avleiðingar fyri umhvørvið

Lógaruppskotið hevur ongar avleiðingar fyri umhvørvið

2.5. Avleiðingar fyri serstøk øki í landinum

Lógaruppskotið hevur ikki serligar fíggjarligar, umsitingarligar, umhvørvisligar ella sosialar avleiðingar fyri serstøk øki í landinum.

2.6. Avleiðingar fyri ávísar samfelagsbólkar ella felagsskapir

Kapitularnir um treytaða fongsulsrevsing og samfelagstænastu verða við hesum uppskotinum dagførdir við tí endamáli, at samfelagstænasta í enn størri mun skal veljast í staðin fyri treytaleysa fongsulsrevsing.

Endamálið við samfelagstænastu er yvirskipað at avmarka nýtsluna av frælsistøku sum revsing. Hetta kann viðvirka til, at lógbrótarar ikki verða fyri tí neiligu ávirkan, sum kann vera í einum fongslí.

Skotið verður samstundis upp, at upp til ein triðingur av samfelagstænastuni skal kunna vera luttøka í einum serligum viðgerðar- ella útbúgvingartilboði.

Mett verður at hetta kann hava serliga jaligan virknað í einum lítlum samfelagi sum tað føroyska. Hetta hongur saman við, at tær neiligu avleiðingarnar merkjast betur í einum lítlum samfelagi. Tað er sera týðningarmikið, at so nógvir lógbrótarir sum gjørligt koma aftur á beint og verða virknir samfelagsborgarir.

Sum heild stuðlar føroyska samfelagið væl undir, at lógbrótarir eiga at fáa møguleika at skapa sær nýtt virki lív. Hetta sæst eitt nú av, at fleiri privat virki hava tikið seg saman fyri at kunna bjóða innsettum í føroyskum fongslum og fólkkum, sum hava sitið dóm, starvsvenjing og arbeiði. Hetta sæst somuleiðis av tí almenna stuðlinum, sum hevur verið til at eitt nýtt fongsul verður bygt í Føroyum og ynski um, at føroyskir fangar sita dóm í Føroyum.

2.7. Millumtjóðasáttmálar á økinum

Fleiri norðurlendskir, evropeiskir og altjóða sáttmálar og avtalur eru galdandi fyri almenna partin av revsilógini. Hetta er serliga galdandi fyri kapittul 2 (§ 1, nr. 4.)

Talan er eitt nú um sáttmálar og avtalar viðvíkjandi útflýggjan av brotsmonnum, rættarsókn, og revsifulnaða. Harafturat eru altjóða reglur um lógval, løgðomi og varnarting.

Tað verður mettt, at tað ikki er nakað til hindurs fyri at áseta reglur um, at Føroyar kann átaka seg revsimyndugleika innan hetta økið (Sí eisini viðmerkingar til kap. 2 og skjal 2 til lógaruppskotið). Sum høvuðsregla verður revsimyndugleikin tó avmarkaður landafrøðiliga til Føroyar og føroyskt sjóøki, tó at revsimyndugleiki eisini kann verða fyri brotsverk, sum hava serligt tilknýti til Føroyar.

Í galdandi lóg verða orðingin “den danske stat” nýtt. Hetta hugtakið fevnir eftir galdandi rættarstöðu um Danmark, Føroyar og Grønland. Tá ið orðingin í hesum uppskotinum verður broytt til “Føroyar”, er vandi fyri, at tað í summum førum kunnu uppstanda støður, har tað framyvir ikki er revsimyndugleiki.

Hetta kemst millum annað av, at altjóða sáttmálar og avtalur ikki eru galdandi innan ríkisfelagsskapin.

Tað verður tí skotið upp at seta eina nýggja grein inn í § 8 c. Ætlanin við ásetingini er at tryggja, at tað framvegis er revsimyndugleiki fyri gerðir, sum eru framdar í øðrum pørtum av ríkinum, og fyri gerðir framdar av ella móti øðrum enn ríkisborgarar, sum hava fast uppihald í øðrum pørtum í ríkinum.

Eitt dømi har tað ikki hevði verið revsimyndugleika uttan ta nýggju § 8 c er, um ein útlendingur fremur eitt brotsverk í Danmark og síðani ferðast til Føroyar.

Mett verður at við nýggju ásetingini verða brotsverk framd í Danmark og Grønlandi framvegis fevnd av føroyskum revsimyndugleika.

Hetta er í tráð við altjóða reglur á økinum.

2.8. Tvørgangandi millumtjóðasáttmálar

1) Hoyvíkssáttmálin

Sáttmálin hevur virkað frá 31. august 2005. Sáttmálin skipar Føroyar og Ísland sum eitt búskaparøki, har tað innan fyri innihaldsvídd sáttmálans er bannað at gera mismun vegna tjóðskap, virkisstað ella vegna vøruuppruna.

Lógaruppskotið er ikki viðkomandi í mun til innihaldið í Hoyvíkssáttmálanum.

2) Evropeiski mannarættindasáttmálan, EMRS

Sáttmálin varð settur í gildi fyri Føroyar sum lóg tann 1. mai 2000 við Anordning nr. 136 af 25. februar 2000 om ikrafttræden for Færøerne af lov om den europæiske menneskerettighedskonvention.

Evropeiski Mannarættindasáttmálin hevur til endamáls at verja borgarar í teimum evropeisku londunum ímóti mannarættindabrotum. Sáttmálin varð samtyktur í Evroparáðnum í 1950 við íblástri frá heimsyvirlýsingini hjá ST.

§ 1, nr. 8

Í kapittul 6 verða fleiri ásetingar strikaðar í sambandi við at nýggj revsifulnaðarlóg kemur í gildi 1. juli 2023.

Økið hevur frammanundan í stóran mun verið yvirskipað regulerað við ásetingunum í kapittul 6, sum hava veitt heimild fyri nærri regulering í kunngerðum. Økið hevur sostatt í stóran mun verið regulerað við kunngerðum og rundskrivum.

Av tí at talan er um revsing, er sjálvsagt talan um eitt sera inntrívandi øki. Í Danmark var tí avgjørt, at eitt tilíkt øki átti at vera savnað og skipað í serstakari lóg. Danmark fekk tí eina revsifulnaðarlóg (straffuldbyrðelsesloven) í 2000. Lógin hevði støði í straffelovráðets betænking nr. 1355 frá 1998.

Tað hevur frá føroyskari síðu leingi verið eitt ynski at fáa eina serstaka revsifulnaðarlóg fyri Føroyar. Hendan lógin kemur í gildi 1. juli 2023. Í lógini er heimild til at seta í verk royndarskipanir í Føroyum við góðkenning frá danska løgmláráðharranum. Royndarskipanir kunnu viðvíkja útivist (udstationering) á einum stovni uttan fyri kriminalforsorgina og frígongd til eitt nú útbúgvartilboð.

Tað er í samsvari við mannarættindasáttmálan at eitt so inntrívandi øki sum revsing verður skipað beinleiðis í serstakari lóg. Tað er eisini í samsvari við mannarættindasáttmálan, at tað í størri mun verður møguligt at tillaga útslúsingina av dømdum til føroyska samfelagið.

3) Sáttmáli Sameindu Tjóða um rættindi hjá einstaklingum, ið bera brek

Sáttmálin fekk gildi fyri Føroyar tann 23. august 2009. Sáttmálin áleggur limalondunum at menna og fremja politikk, lógir og fyrisitingarlig mál, ið skulu tryggja rættindi hjá fólki, ið bera brek.

Mett verður ikki, at lógaruppskotið gevur fólki við breki betri ella verri rættindini. Støðan má metast at vera óbroytt.

2.9. Markaforðingar

Uppskotið tarnar ikki flytførið hjá tí einstaka borgaranum ella umstøðurnar hjá fyrítøkum at virka um landamærk millum Føroyar, Danmark og Grønland. Mett verður tí ikki, at uppskotið hevur markaforðingar við sær.

2.10. Revsing, fyrisitingarligar sektir, pantheimildir ella onnur størri inntriv

Í sambandi við broytingarnar í kapittul 7 og 8 (§ 1, nr. 9 og 10) kann uppskotið hava við sær, at treytaleysa fongsulsrevsingin verður longri í førum, tá ið ein persónur ger nýggj lógarbrot í royndartíðini, um hann longu hevur ein treytaðan dóm uppá meira enn 3 mdr. fongsul við treyt um samfelagstænastu. Hinvegin er ætlanin, at samfelagstænasta skal nýtast í størri mun, tá ið ein persónur ger lógarbrot fyrstu ferð, og treytað fongsulsrevsing ikki verður hildin at vera nóg mikið í sjálvum sær.

2.11. Skattir og avgjöld

Tað eru ongar ásetingar um skatt ella avgjöld í lógaruppskotinum.

2.12. Gjöld

Tað eru ásetingar um gjöld í uppskotið. Ongar broytingar verða tó gjørdar á hesum økinum, og rættarstøðan er sostatt tann sama.

2.13. Áleggur lógaruppskotið likamligum ella lögfrøðiligum persónum skyldur?

Lógaruppskotið leggur ikki skyldur á likamligar ella lögfrøðiligar persónar, so sum upplýsingarskyldu, skrásetingarskyldu ella t.d. krøv um loyvi

2.14. Leggur lógaruppskotið heimildir til landsstýrismannin, ein stovn undir landsstýrinum ella til kommunur?

Í § 44 (§ 1, nr. 8) er ein nýggj ásetingin sett inn. Ásetingin heimilar danska løgmláráðharranum at áseta nærri reglur um móguleika at kæra avgerðir, sum eru tiknar sambært §§ 40 og 42. Løgmláráðharrin kann samstundis taka avgerð um, at avgerðirnar ikki kunnu verða lagdar fyri hægri fyrisitingarligan myndugleika.

Heimildin at skerja kærumóguleikan til hægri fyrisitingarligan myndugleika fevnir um avgerðir tiknar av Direktoratet for Kriminalforsorgen eins og avgerðir hjá føroysku kriminalforsorgini.

Løgmláráðharrin kann eisini áseta nærri reglur fyri kærufreist, kæruviðgerð og steðgandi virknað av kærnum.

2.15. Gevur lógaruppskotið almennum myndugleikum atgongd til privata ogn?

Lógaruppskotið gevur ikki almennum myndugleikum atgongd til privata ogn uttan rættarúrskurð

2.16. Hevur lógaruppskotið aðrar avleiðingar?

Uppskotið kann hava umsitingarligar avleiðingar fyri kriminalforsorgina, sum er ein danskur myndugleiki. Hetta kemst av, at ætlanin við lógaruppskotinum er, at samfelagstænasta skal nýtast í fleiri førum í staðin fyri treytaleysa fongsulsrevsing. Hinvegin fer uppskotið ætlandi at hava við sær, at treytaleys fongsulsrevsing verður nýtt í færri føri.

Uppskotið kann samstundis hava við sær, at treytaleysa fongsulsrevsingin verður longri í førum, tá ið ein persónur ger nýggj lógarbrot í royndartíðini, um hann longu hevur ein treytaðan dóm uppá meira enn 3 mdr. fongsul við treyt um samfelagstænastu.

2.17. Talvan: Yvirlit yvir avleiðingarnar av lógaruppskotinum

	Fyri landið ella landsmyndugleikar	Fyri kommunalar myndugleikar	Fyri pláss ella øki í landinum	Fyri ávísar samfelagsbólkar ella felagsskapir	Fyri vinnuna
Fíggjarligar ella búskaparligar avleiðingar	Nei	Nei	Nei	Nei	Nei
Umsitingarligar avleiðingar	Nei	Nei	Nei	Ja	Nei
Umhvørvisligar avleiðingar	Nei	Nei	Nei	Nei	Nei
Avleiðingar í mun til altjóða avtalur og reglur	Ja	Nei	Nei	Ja	Nei
Sosialar avleiðingar			Nei	Ja	

Kapittul 3. Serligar viðmerkingar

3.1. Viðmerkingar til ta einstøku greinina

Til § 1

Ætlanin við hesum lógaruppskotinum er í høvuðsheitum at føroyska revsilógina umframt at gera neyðugar dagføringar av lógini.

Í sambandi við at revsilógin verður føroyskað, skal verða gjørt vart við, at tað ikki er ætlanin, at føroyski teksturin innihaldsliga skal víkja frá danska tekstinum. Í teimum førum tá ið føroysk viðurskifti hava gjørt, at onkrar ásetingar í dansku revsilógini ikki eru tiknar við, ella at tað hevur verið neyðugt at gjørt broytingar, er tað greitt tilskilað í serligu viðmerkingunum.

Tá ið ein áseting einans er umsett úr danskum til føroyskt, skal føroyska ásetingin innihaldsliga skiljast á sama hátt sum tann danska.

Tí eru einans serligar viðmerkingar gjørdar, tá ið ein broyting er gjørt í mun til tekstin í dansku revsilógini, umframt at greitt verður frá málsligum valum, tá ið málsligir spurningar hava stungið seg upp.

Í almenna partinum av revsilógini verða treytirnar fyri revsingarbari og revsiatgerðir lýstar. Hesar ásetingarnar eru eisini galdandi fyri revsiásetingarnar í serlógávuni.

Til nr. 1

Nú almenni parturin er føroyskaður, er øll revslógin á føroyskum máli. Samstundis verða teir partarnir av lógini, sum hoyra til revsifulnað, sum er danskt málsøkið, tiknir út. Skotið verður tí upp at broyta heitið á lógini til “løgtingslóg um revsing”. Stytt heitið verður framvegis “Revsilógin”.

Til nr. 2

Heitið á parti I, verður broytt til “Almennur partur”. Mett verður, at “almennur” er meira hósandi enn “vanligur”, tí ásetingarnar í hesum parti eisini eru galdandi fyri revsiásetingarnar í serlógávuni.

Til nr. 3

Kapittul 1 verður føroyskaður, t.e. umsettur til føroyskt. Annars eru ongar broytingar gjørdar í hesum kapitlinum.

§ 1

Greinin inniheldur grundregluna um, at revsing má hava heimild í lóg. Í uppskotinum verður “forhold” umsett til “gerð”. Orsøkin er, at einki føroyskt orð er, sum hevur júst sama týdning sum danska orðið “forhold”. Danska orðingin “forhold” dekkar breiðari enn “gerð”; tí er ein áseting sett inn í stk. 2, sum staðfestir, at undanlát eisini er fevnt av orðinum “gerð”.

Valið av hesi orðing er partvíst grundað við, at man í norsku revsilógini í samsvarandi áseting nýtir orðið “handling” t.v.s. gerð. Á hesum grundarlagi verður mettt, at orðið “gerð” kann nýtast.

Ætlanin er ikki at broyta innihaldið í § 1, men talan er um at umseta galdandi grein 1.

§ 2

Ásett verður at almenni parturin er galdandi fyri øll revsiverd viðurskifti, um ikki annað er ásett.

Til nr. 4

Kapittul 2 ásetir vanligu treytirnar fyri at nýta revsirættarligu ásetingarnar.

§§ 3-5 viðvíkja lógval, tá ið tað er munur á rættarstöðuni á gerningstíðspunktinum og dómíngartíðspunktinum. §§ 6-12 viðvíkja hinvegin ikki lógval, men áseta tær treytir, sum vanligu gera av, um rættarverjandi myndugleikarnir í Føroyum hava heimild at viðgera eitt revsimál.

Grundleggjandi verður allastaðni í hesum kapitlinum, har ið tað stendur “danskt” broytt til “føroyskt”.

Tá ið revsirætturin varð yvirtikin í 2010, fekk landsstýrið heimild at áseta reglur um føroyskan revsimyndugleika.

Tað framgongur av viðmerkingunum til Yvirtøkulógina (lov nr. 578 frá 24. juni 2005) at málsøkið revsirættur m.a. fevnir um reglur viðvíkjandi hvørjar gerðir og hvørji undanlát eru revsiverd, um revsing og aðrar revsiatgerðir, og harumframt almennu treytirnar fyri revsiábyrgd (sí skjal 2).

Hetta verður endurtikið í felags yvirlýsingini í sambandi við yvirtøku av málsøkinum ”revsirættur” frá 15. mai 2009. Harumframt er í yvirlýsingini ásett, at partarnir eru samdir um framhaldandi at hava eitt tætt samstarv á tí revsirættarliga økinum eftir yvirtøkuna við atliti at tryggja, at tað í Føroyum og í Danmark er ein felags virðing fyri megingrundleggjandi virðum og grundreglum, sum kemur til sjóndar í rættar- og lóggávusiðvenjuni.

Tað framgongur tó, at tað einans eru viðurskifti og mál, sum landafrøðiliga eru avmarkaði til Føroyar, sum kunnu yvirtakast av føroyskum myndugleikum. Hetta merkir at *lóggevandi og úttinnandi valdið, sum verður latið føroyskum myndugleikum í mun til yvirtikin mál og málsøki, einans er galdandi í Føroyum og tess vegna ikki í hinum þørtunum av ríkinum.*

Hetta er tó ikki til hindurs fyri, at tann lóggáva, sum føroyskir myndugleikar gera, í neyðugan mun eisini kann brúkast til gerðir o.a. sum verður framttuttanfyri Føroyar.

Tað framgongur eisini, at tað í eini *føroyskari revsilóg* er gjørligt - í samsvari við meginreglurnar í donsku revsilógini – at áseta, at persónar sum hava serligt samband til Føroyar eftir umstøðunum eisini skulu kunna revsast eftir føroysku revsilógini fyri brotsverk framttuttanfyri Føroyar.

Mett verður ikki at nakað er til hindurs fyri at áseta reglur um føroyskan revsimyndugleika, ið verður avmarkaður til at fevna um føroyskt land- og sjóøki, og har Danmark og Grønland vera roknaði sum útlond. Føroyskt landøki er Føroyar/oyggjarnar, sjóøkið út til 12. fjórðingar og føroyskt skrásett skip.

Grundgevingin er, at somu fyrilit, sum eru ásett í donsku revsilógini fyri at hava revsimyndugleika, eisini eru galdandi fyri Føroyar.

Í skjali 2 til lógaruppskotið verða teir partar av viðmerkingunum til Yvirkulógin frá 2005 lýstar, sum mett verður, eru viðkomandi fyri dagføringina av kap. 2 í revsilógina.

Fyri at tryggja at eingin rættleys hol verða í ríkinum, verður ein nýggj § 8 c sett inn. Ásetingin víðkar í ávísan mun feroyska revsimyndugleikan.

Løgdømisreglur (jurisdiktion)

Í §§ 6 – 9a eru ásett løgdømisreglur (jurisdiktion). Her verður ásett treytirnar fyri, at rættarverjandi myndugleikarnir í Føroyum hava heimild til sjálvstøðugt at viðgera eitt revsimál.

Meginregluliga eru tað fyra sløg av fyrilitum, sum eftir umstøðunum gera tað neyðugt ella ynskilig við revsimyndugleika:

- 1) landøkið,
- 2) statsborgararætturin (persónur),
- 3) serlig áhugamál hjá landinum, og
- 4) felagsáhugamál hjá londum.

§ 3

Rættargangslógin skilur ímillum “påtale” og “tiltale” Tí verður mett rættast at umseta “påtaleyndighed” til “átaluvald” fyri at gera mun á myndugleikunum.

§ 4

Tilvísingin til § 74 b, sum er í tí donsku revsilógini, er ikki tikin við í lógaruppskotinum. Hetta skyldast, at § 74 b vísir til eina danska lóg um at forða ungdómsbrotsverkum. Eina tílíka lóg hava vit ikki í Føroyum.

§ 6

Í ásetingini er “dansk straffemyndighed” broytt til: “føroyskur revsimyndugleiki” og “Danmark” og “dansk” er alla staðni broytt til: “Føroyar” og “føroyskt”. Sum nevnt í innganginum til kapittulin, verður mett, at einki er til hindurs fyri at áseta reglur um feroyskan revsimyndugleika, ið verður avmarkaður til at fevna um føroyskt landøki, av tí at somu fyrilit, sum eru ásett í donsku revislógini fyri at hava revsimyndugleika, eisini eru galdandi fyri Føroyar.

Í §§ 6, 9 og 9 a verða ásettar **landøkis- og virkningsmeginreglurnar** (Territorial- og virkningsprincippet). Tað vil siga, at ásetingarnar fevna um allar gerðir, sum eru framdar heilt ella lutvíst innan føroyskt landøki ella við virknaði her.

Meginreglan er at rættarsókn verður framd av myndugleikunum í tí landinum, har sum brotsverkið er framt ella hevur virknað. Tað er eisini tað landið, sum hevur lógligan áhuga í at rættarsøkja og sum hevur besta móguleikan at avdúka brotsverkið og at føra prógv fyri hesum. Reglurnar eru avmarkaðar til føroyskt land- og sjóøkið vegna landafrøðiligu avmarkingina í yvirtiknum málum, tað vil siga fevna ikki um danska statin.

Føroysk landøki er Føroyar/oyggjarnar, sjóøkið út til 12. fjórðingar og føroyskt skrásett skip.

§ 7

Ásett verður hvørjar gerðir verða fevndar av føroyskum revsimyndugleika, um ein persónur, sum hevur ávíst tilknýti til Føroyar, útinnir ávísar revsiverdar gerðir.

Í ásetingini er “dansk straffemyndighed” broytt til: “føroyskur revsimyndugleiki” og “den danske stat” er broytt til: “Føroyar”. Somuleiðis er “dansk” broytt til: “føroyskt”. Sum nevnt í innganginum til kapittulin, verður mettt, at einki er til hindurs fyri at áseta reglur um føroyskan revsimyndugleika, ið verður avmarkaður til at fevna um føroyskt landøki, av tí at somu fyrilit, sum eru ásett í donsku revislógini fyri at hava revsimyndugleika, eisini eru galdandi fyri Føroyar.

Í §§ 7 og 7 a verður **personalitetsmeginreglan** ásett. Um ein gerð ikki er framd í Føroyum og/ella hevur virknað her, so er spurningurin, um revsimyndugleiki kann tengjast at øðrum fyriliti ella áhuga enn at landøkinum. Tá verður personalitetsmeginreglan viðkomandi. Hendan hevur sum fyritleygt, at antin gerningsmaðurin ella órættaði hevur ávíst tilknýti til Føroyar, og at brotgerðin er framd í øðrum landi.

Í hesum førinum er talan antin um gerðir framdar av “føroyskum” gerningsmanni uttanfyri Føroyar, ella um gerðir framdar móti “føroyskum” órættaðum uttanfyri Føroyar.

Í hesum samanhangi verða Danmark og Grønlandi roknað sum útland, tað vil siga, at brotsverk framd av einum føroyingi ella móti einum føroyingi antin í Danmark ella í Grønlandi kunnu lógsøkjast í Føroyum.

§ 7 a

Ásett verður hvørjar gerðir verða fevndar av føroyskum revsimyndugleika, um revsiverda gerðin er framd uttanfyri Føroyum ímóti persóni við ávísam tilknýti til Føroyar.

Í ásetingini er “dansk straffemyndighed” broytt til: “føroyskur revsimyndugleiki” og “den danske stat” er broytt til: “Føroyar”. Somuleiðis er “dansk” broytt til: “føroyskt”. Sum nevnt í innganginum til kapittulin, verður mettt, at einki er til hindurs fyri at áseta reglur um føroyskan revsimyndugleika, ið verður avmarkaður til at fevna um føroyskt landøki, av tí at somu fyrilit, sum eru ásett í donsku revislógini fyri at hava revsimyndugleika, eisini eru galdandi fyri Føroyar.

Í §§ 7 og 7 a verður **personalitetsmeginreglan** ásett. Um ein gerð ikki er framd í Føroyum og/ella hevur virknað her, so er spurningurin, um revsimyndugleiki kann tengjast at øðrum fyriliti ella áhuga enn at landøkinum. Tá verður personalitetsmeginreglan viðkomandi. Hendan hevur sum fyritleygt, at antin gerningsmaðurin ella órættaði hevur ávíst tilknýti til Føroyar, og at brotgerðin er framd í øðrum landi.

Í hesum førinum er talan um gerðir framdar móti “føroyskum” órættaðan uttanfyri Føroyum.

§ 7 b

Ásett verður at tá ið føroyskur revsimyndugleiki móttvegis einum lögfrøðiligum persóni er treytaður av tvífoldum revsingarbæri, er tað ikki neyðugt at lóggávan á gerningsstaðnum heimilar revsiábyrgd fyri ein lögfrøðiligan persón.

Í ásetingini er “dansk straffemyndighed” broytt til: “føroyskur revsimyndugleiki” og “den danske stat” er broytt til: “Føroyar”. Somuleiðis er “dansk” broytt til: “føroyskt”. Sum nevnt í

innganginum til kapittulin, verður met, at einki er til hindurs fyri at áseta reglur um føroyskan revsimyndugleika, ið verður avmarkaður til at fevna um føroyskt landøki, av tí at somu fyrilit, sum eru ásett í donsku revislógini fyri at hava revsimyndugleika, eisini eru galdandi fyri Føroyar.

§ 8

Greinin ásetir í hvørji onnur føri, tað kann vera tørvur á at taka sær føroyskan revsimyndugleika fyri gerðir, sum verða framdar uttanfyri Føroyar, uttan mun til hvar gerningsmaðurin eigur heima.

Í ásetingini er “dansk straffemyndighed” broytt til: “føroyskur revsimyndugleiki” og “den danske stat” er broytt til: “Føroyar”. Somuleiðis er “dansk” broytt til: “føroyskt”. Sum nevnt í innganginum til kapittulin, verður met, at einki er til hindurs fyri at áseta reglur um føroyskan revsimyndugleika, ið verður avmarkaður til at fevna um føroyskt landøki, av tí at somu fyrilit, sum eru ásett í donsku revislógini fyri at hava revsimyndugleika, eisini eru galdandi fyri Føroyar.

Í § 8, stk. 1, nr. 1-4 verður **verndarmeginreglan** (Beskyttelsesprincippet. Statens særinteresser) ásett. Um talan er um seráhugamál hjá landinum, so sum gerðir framdar móti sjálvræði o.a. og brot á ávísar serligar skyldur móttvegis landinum, kann tað vera tørvur á at taka sær føroyskan revsimyndugleika fyri gerðir, sum verða framdar uttanfyri Føroyar, uttan mun til hvar gerningsmaðurin eigur heima. Hetta kann t.d. vera brot á toll-lóggávu, upphavsráttindi, umhvørvislóggávu o.a.

Danmark og og Grønland vera, sum greitt frá frammanfyri, roknað sum útland.

Í § 8, stk. 1, nr. 5 verður **alheimsmeginreglan** (Universalitetsprincippet. Statens fællesprincip) ásett. Hetta fevnir um ávís álvarslig brotsverk, sum lond hava felags áhuga í at rættarsøkja, líka mikið hvar tey verða framd. Hetta kann t.d. vera grov krígsbrotsverk, fólkadráp, brotsverk móti mannaættini, sjóræning o.a.

Ásetingin er avmarkað til gerðir, sum eru fevndar av millumtjóða áseting, sum áleggur Føroyum at kunna revsa.

Í § 8, stk. 1, nr. 6 verður **umboðsmeginreglan** (Repræsentationsprincippet) ásett.

Í ávísam førum er avhendan ikki gjørlig sambært avhendanarlógin (udleveringsloven). Tað kann tí verða føri, tá ið tað kann vera tørvur á rættarsókn, hóast vanligu lógdømistreytirnar ikki eru uppfyltar. Hetta eru føri, tá ið Føroyar hefur sýtt fyri at avhenda ein ákærdan persón, og talan er um tvífalt revsingarbari og gerðin sambært føroyskari lóggávu kann geva fongsul í minst 1 ár. Føroyar kann tá átaka sær revsimyndugleika.

§ 8 a

Ásetingin viðvíkur gerðir, sum eru framdar uttan fyri Føroyar, tá ið tær eru av slíkum slagi, at tær koma undir reglugerðina hjá Millumtjóða revsidómstólinum (eitt nú fólkadráp brotsverk móti mannaættini og krígsbrotsverk), og eru framdar av einum persóni, sum í skuldsetingarlótuni hefur bústað ella fast upphald í Føroyum ella er staddur í Føroyum

Í ásetingini er “dansk straffemyndighed” broytt til: “føroyskur revsimyndugleiki” og “den danske stat” og “dansk” eru alla staðni broytt til: “Føroyar” og “føroyskt”. Sum nevnt í innganginum til kapittulin, verður met, at einki er til hindurs fyri at áseta reglur um føroyskan

revsimyndugleika, ið verður avmarkaður til at fevna um føroyskt landøki, av tí at somu fyrilit, sum eru ásett í donsku revislógini fyri at hava revsimyndugleika, eisini eru galdandi fyri Føroyar.

§ 8 b

Ásetingin viðvíkur persónar, sum fremja flográn, skipsrán, rán av øðrum samferðslufari ella góðsflytifari ella taka ræði á frálandsvirki, og sum í skuldsetingarlótuni eru búsettir, hava fast uppihald ella eru stódd í Føroyum.

Í ásetingini er “dansk straffemyndighed” broytt til: “føroyskur revsimyndugleiki” og “den danske stat” og “dansk” eru alla staðni broytt til: “Føroyar” og “føroyskt”. Sum nevnt í innganginum til kapittulin, verður mett, at einki er til hindurs fyri at áseta reglur um føroyskan revsimyndugleika, ið verður avmarkaður til at fevna um føroyskt landøki, av tí at somu fyrilit, sum eru ásett í donsku revislógini fyri at hava revsimyndugleika, eisini eru galdandi fyri Føroyar.

§ 8 c

Skotið verður upp at seta eina nýggja § 8 c inn í kapittul 2. Ásetingin hongur saman við, at uppskotið broytir “danskur revsimyndugleiki” til “føroyskan revsimyndugleika”.

Ætlanin við ásetingini er at tryggja, at tað framvegis er revsimyndugleiki fyri gerðir, sum eru framdar í øðrum pørtum av ríkinum, og gerðir, sum eru framdar í øðrum pørtum av ríkinum og gerðir framdar av ella móti øðrum enn ríkisborgarar, sum hava fast uppihald í øðrum pørtum í ríkinum.

§ 8 c skal eisini tryggja, at gerðir, sum gera seg inn á serlig dansk áhugamál o.a. og sum eru revsiverd í Føroyum eftir § 110 g og § 118 b (landasvik og onnur brotsverk ímóti sjálvsavgerðarrætti og trygd hjá danska statinum og brotsverk ímóti donsku stjórnarskipanin og donskum myndugleikum, yvirgangi o.a.) verða undirlagdar føroyskan revsimyndugleika.

§ 8 c skal somuleiðis tryggja, at politiið hevur móguleika at rannsaka og fremja revsirættarlig inntriv eftir rættargangslógini sum partur av rannsakanina. Um tað skal bera til hjá politinum at fongsla ein persón, er tað ein treyt, at viðkomandi við rímligari grund er undir illgruna fyri at hava framt revsiverd viðurskifti, sum eru undir almennari áttalu sambært § 779, stk. 1 í rættargangslógini. Tað er sostatt ein treyt, at tað er revsimyndugleiki fyri ta revsiverdu gerðina, tí revsimyndugleikin er ein fyritreyt fyri, at tað er revsiábyrgd.

Nýggja ásetingin skal sostatt tryggja, at tað framvegis er gjørligt hjá politinum at eftirkanna brotsverk, handtaka og rættarsøkja gerningsmenn á sama hátt sum í dag, tá ið t.d. ein útlendingur fremur eitt brotsverk í Danmark og síðani ferðast til Føroyar.

Ætlanin er somuleiðis at seta eina nýggja áseting inn í rættargangslógina, sum ásetir, at danski løgmlaráðharrin fær heimild at áseta nærri reglur um, at eitt mál kann leggjast fyri rættin, kann greiðast ella, eftir avgerð hjá rættinum, rættarsøkjust aðra staðni í ríkinum, í samsvari við galdandi reglur har, um gerningsmaðurin ikki er búsettur ella hevur annað fast uppihald í Føroyum, ella málið ikki hevur serligt tilknýti til føroyska samfelagið.

Stk. 1

Ásetingin hevur við sær, at § 6 framvegis fer at fevna um gerðir, sum eru framdar í Danmark og Grønlandi, umframt umborð á skipum sum hoyra heima í hesum økjum.

Tað sama er galdandi eftir verandi lóg, har “den danske stat” verður skilt sum eisini at fevna um Føroyar og Grønland

Stk. 2.

Ásetingin í § 8 c, stk. 2 hevur við sær, at gerðir, sum eru framdar av ella ímóti persónum, ið hava fast uppihald í Danmark ella í Grønlandi, framvegis vera undir føroyskum revsimyndugleika, tá ið treytirnar sambært §§ 7 og 7 a annars eru uppfyltar.

Tilvísingin til § 7 b hevur við sær, at tað sama er galdandi fyri lögfrøðiligar persónar sum fyri likamligar persónar.

Ásetingin kann hava við sær, at føroyskar revsiásetingar ikki í øllum førum skulu nýtast á revsiverdar gerðir. Ætlanin er eisini at seta eitt nýtt stykki inn í § 10, stk. 2. Eftir hesi ásetingini skal lóggávan á tí staðnum í ríkinum, har gerðin eftir eini samlaðari meting hevur nærmast tilknýti, nýtast. Útlendsk lóggáva kann ikki nýtast.

Sambært § 704, stk. 1 í rættargangslógini kunnu gerðir, framdar uttanlands, rættarsøkjast í tí rættardømi, har ákærði hevur bústað. Um ákærði ikki hevur bústað í ríkinum, tá ið rættarsóknin byrjar, í tí rættardømi, har ákærði hevur uppihald ella, um hann ikki er í ríkinum, í tí rættardømi har hann síðst hevði bústað ella fast uppihald.

Ein gerningsmaður, sum hevur framt eina gerð uttan fyri ríkið, kann eisini rættarsøkjast í Føroyum, um hann verður tikin í Føroyum sambært § 705 í rættargangslógini.

Stk. 3

Ætlanin við ásetingini er, at tað, eins og við galdandi revsilóg, skal vera revsimyndugleiki fyri gerðir, sum gera seg inn á vard donsk áhugamál.

Nr. 1

Nýggja ásetingin í stk. 3, nr. 1 fer at tryggja, at tað framvegis er føroyskur revsimyndugleiki fyri gerðir, sum gera seg inn á donsk áhugamál, eitt nú njósning, óansæð hvar gerðin er framd. Áseting samsvarar við § 8, nr. 1 í galdandi revsilóg og er serliga ætlað at verða nýtt í sambandi við brot á ásetingarnar í kapittul 12 – 14 og kapittul 16, og brot sum vanliga verða bólkaði við hesi.

Gerðir, sum gera seg inn á serlig donsk áhugamál o.a., eru revsiverdar í Føroyum eftir § 110 g og § 118 b (landasvik og onnur brotsverk ímóti sjálvsavgerðarrætti og trygd hjá danska statinum og brotsverk ímóti donsku stjórnarskipanin og donskum myndugleikum, yvirgangi o.a.). Tað er tó ein fyritleyt, at tað er føroyskur revsimyndugleiki fyri tí revsiverdu gerðina.

Nr. 2

Nýggja ásetingin í stk. 3, nr. 2 fer at tryggja, at tað framvegis er føroyskur revsimyndugleiki fyri gerðir, sum gera seg inn á áhugamál, har eitt serligt tilknýti til danska statin er ein fyritleyt fyri at uppnáa rættarvernd. Ásetingin samsvarar við § 8, nr. 2 í galdandi revsilóg.

Val av lóggávu verður avgjørt eftir nýggju ásetingini í § 10, stk. 2.

Gerðir av tí slagnum, sum eru fevndar av nýggju § 8 c, stk. 3, og sum eru framdar uttanlands, kunnu rættarsøkjast á tí staðnum í ríkinum, har gerningsmaðurin hevur bústað sambært § 704,

stk. 1, nr. 1 í rættargangslógini, ella har hann verður tikin sambært § 705 í rættargangslógini. Um gerningsmaðurin hvørki hevur ella hevur haft uppihald í ríkinum, ger danski løgmálaráðharrin av, hvar brotsverkið skal rættarsøkjast sambært § 704, stk. 3 í rættargangslógini.

§ 9

Einasta broytingin í ásetingini er, at “den danske stat” er broytt til: “Føroyar”. Sum nevnt í innganginum til kapittulin, verður mett, at einki er til hindurs fyri at áseta reglur um føroyskan revsimyndugleika, ið verður avmarkaður til at fevna um føroyskt landøki. Somu fyrilit, sum eru ásett í donsku revsilógini fyri at hava revsimyndugleika, eru eisini galdandi fyri Føroyar.

Sí eisini viðmerking til § 8 c.

§ 10

Ásett verður hvør lóggáva skal nýtast í sambandi við rættarsókn í Føroyum.

Í ásetingini er “her i landet” broytt til: “Føroyum”, og “dansk lovgivning” er broytt til: “føroyskari lóggávu”

Av tí at revsirætturin er føroyskt málsøki, eigur avgerðin um revsing og aðrar rættarfylgjur at verða tikin eftir føroyskari lóggávu.

Eftir galdandi lóggávu skulu avgerðir um revsing og aðrar rættarfylgjur fyri eina gerð sostatt takast eftir danskari lóggávu, tá ið gerðin verður rættarsøkt her á landið. Ásetingin útiðhýsir at útlendsk revsirætt kann nýtast.

Tað er tó lagt til grund í viðmerkingunum til galdandi lóggávu, at um onnur lóggáva er galdandi innan fyri ein part av danska statinum, so verður hendan nýtt uppá gerðir, sum eru framdar innan hetta økið, ella á skipum, sum hoyra heima har. Føroyar og Grønland eru fevnd av orðingini “danska statinum”.

Eftir galdandi lóg kunnu mál sostatt verða yvirtikin úr Danmark, um ein persónur hevur framt lógarbrot bæði í Føroyum og í Danmark, soleiðis at lógarbrotini verða samlaði á einum staði og avgreitt har.

Skotið verður upp at seta eitt nýtt stk. 2 inn í § 10. Ásetingin nágreinar, at føroysk lóggáva ikki bert fevnir um løgtingslógir, sum eru samtyktar av Løgtingið og staðfestar av lögmanni í samsvarið við ásetingarnar í heimastýrslógina og yvirtøkulógina, men eisini um lóggávu sum er samtykt í danska Fólkattinginum, og sum er galdandi fyri føroyska land- og sjóøki. Tað vil siga, at føroysk lóggáva bæði fevnir um løgtingslógir og kunngerðir á yvirtikum málsøkum og e ríkislóggáva á felagsmálum.

§ 10, stk. 2, 2. pkt, 1. lið nágreinar, at um gerðin er framd í einum øðrum parti av ríkinum, um gerðin ger seg inn á áhugamál, sum eru serliga vard í einum øðrum parti av ríkinum, ella um gerðin annars hevur nærri tilknýti til ein annan part av ríkinum, so skal lóggávan, ið er galdandi fyri hendan partin av ríkinum, nýtast. Hetta er t.d. galdandi viðvíkjandi drápi, harðskapi, ráni o.s.fr. sum verða framd í øðrum pørtum av ríkinum enn í Føroyum.

Við § 10, stk. 2, 2. pkt., 2. lið verður skotið upp, at lóggáva í øðrum pørtum av ríkinum skal nýtast, um ein gerð ger seg inn á áhugamál, sum eru serliga vard í hesum parti av ríkinum. 1.

lið fer bert at vera galdandi fyri gerðir, sum gera seg inn á áhugamál, sum eru serliga vard í einum øðrum parti av ríkinum.

2. lið verður eitt nú ikki galdandi fyri vanlig revsiverd viðurskifti í revsilógini, sum er galdandi fyri Danmark, so sum dráp, harðskap, rán o.s.fr. og sum ikki kunnu sigast at viðvíkja serlig donsk áhugamál. Lagt verður til grund at hetta lið skal nýtast frammum 1. og 3. lið. Somuleiðis verður lagt til grund, at hetta liðið skal hava eitt smalt virkisøki.

Ásetingin, sum verður skotin upp í 3. lið, fer at hava við sær, at donsk lóggáva kann nýtast, um gerðin annars hevur nærri tilknýti til ein annan part av ríkinum enn Føroyar. Ásetingin skal koma í øðrum lagi eftir 1. og 2. lið.

§ 10 a

Í ásetingini er “her í landet” broytt til: “Føroyum”, og “dansk lovgivning” er broytt til: “føroyskari lóggávu”. “Uden for den danske stat” er broytt til: “uttan fyri ríkið”.

Í stk. 3, nr. 2 verður tilvísingin til donsku rættargangslógina broytt til tilvísing til føroysku rættargangslógina.

Til nr. 5

Kapittul 3, sum er um treytirnar fyri revsingarbæri, er einans umsett til føroyskt. Ongar innihaldsligar broytingar eru gjørdar.

Til nr. 6

Kapittul 4, sum er um brotsroynd og viðvirkan er einans umsett til føroyskt. Ongar innihaldsligar broytingar eru gjørdar

Til nr. 7

Kapittul 5, sum er um lögfrøðiligar persónar, er einans umsett til føroyskt. Ongar innihaldsligar broytingar eru gjørdar.

Til nr. 8

Í kapittul 6 eru ásetingarnar um revsisløg. Hetta er partur av teimum revsiatgerðum, sum verða lýstar í revsilógini. Afturat revsisløgnum fevna revsiatgerðirnar eisini um treytaða fongsulsrevsing (kap. 7), samfelagstænastu (kap. 8) og serligar rættarfygjur (kap. 9). Afturat hesum hoyrir eisini afturtøka av átalu, sektarábyrgd, ávaring og frádøming av rættindum.

Í uppskotinum verður skotið upp at strika fleiri ásetingar í kapittul 6. Talan er um ásetingarnar §§ 34 – 36, 38, 39, § 40, stk. 2-6, §§ 40 a, 41, 43 og 45 - 49 sum eru um revsifulnað. Hetta hongur saman við, at ein nýggj revsifulnaðarlóg (Lov for Færøerne om fuldbyrdelse af straf m.v.) er samtykt og kemur í gildi 1. juli 2023.

Ásetingarnar, sum ætlanin er at strika, skipa revsifulnaðin og heimildir at nærri reglur verða ásettar í kunngerð.

Revsifulnaður og serliga frælsisrevsing eru sera inntrívandi rættarøki. Mett verður at skipanin av hesum øki eigur at vera ásett í lóg og ikki í kunngerðum og rundskrivum, soleiðis sum skipanin í høvuðsheitum fer fram í dag.

Ásetingarnar, sum ætlanin er at strika, verða fluttar í nýggja revsifulnaðarlógina.

Revsifulnaður er felags málsøki. Tá ið ásetingarnar um revsifulnað verða fluttar til serstaka lóg, verða í revsilógini bert ásetingar á málsøkjum, sum føroyskir myndugleikar hava ræði á.

§§ 34-36

Skotið verður upp at ásetingarnar verða strikaðar og fluttar í Lov for Færøerne om fuldbyrdelse af straf.

§ 38 og 39

Skotið verður upp at ásetingarnar verða strikaðar og fluttar í Lov for Færøerne om fuldbyrdelse af straf.

§ 40

Í § 40 verður stk. 1 verandi, meðan stk. 2-6 verða strikaði og fluttar í Lov for Færøerne om fuldbyrdelse af straf.

§§ 40 a og 41

Ásetingarnar verða strikaðir og fluttar í Lov for Færøerne om fuldbyrdelse af straf.

§ 42

Í § 42 verður stk. 1 verandi, meðan stk. 2 verður strikað og flutt í Lov for Færøerne om fuldbyrdelse af straf. Samstundis verður ásetingin umorðað, so hon verður lættari at lesa og býtt sundur í tvey stykki. Víst verður eisini til § 79 e í Lov for Færøerne om fuldbyrdelse af straf.

Ætlanin er ikki at gera innihaldsligar broytingar í ásetiningini.

§ 43

Skotið verður upp at ásetingin verður strika og flutt í Lov for Færøerne og fuldbyrdelse af straf.

§ 44

Ásetingin er nýggj. Við ásetingini verður danski løgmláráðharrin heimilaður at áseta reglur um møguleika at kera avgerðir, sum eru tiknar sambært §§ 40 og 42. Løgmláráðharrin kann samstundis taka avgerð um, at avgerðinar ikki kunnu verða lagdar fyri hægri fyrisitingarlígan myndugleika.

Heimildin at skerja kærúmøguleikan til hægri fyrisitingarlígan myndugleika fevnir um avgerðir tiknar av Direktoratet for Kriminalforsorgen, eins og avgerðir hjá føroysku kriminalforsorgini.

Ráðharrin kann eisini áseta nærri reglur fyri kærufreist, kæruviðgerð og steðgandi virknað av kærúm.

§§ 45-49

Ásetingarnar verða strikaðir og fluttar í Lov for Færøerne om fuldbyrdelse af straf.

§ 51

Av tí at ásetingin er sera long við fáum stykkjum, verður ásetingin býtt sundur í fleiri stykki, fyri at gera ásetingin greiðari og meira lesaravinarliga.

Ongar innihaldsligar broytingar eru gjørdar í ásetingini.

§ 52

Stk. 2-7 verða strikaðar og fluttar í Lov for Færøerne om fuldbyrdelse af straf.

§ 55

Ásetingin er býtt sundur í fleiri stykki, og uppsetingin av umskiftisrevsingin er broytt tøkniliga. Harafturat er ásetingin broytt soleiðis, at umskiftisrevsingin verður ásett av Føroya Rætti, í staðin fyri býarrættinum í tí rættardømi, har sektaði býr ella hevur uppihald. Hetta kemst av, at tað í Føroyum einans er ein rættur.

Til nr. 9

Ásetingarnar í kapitlul 7 viðvíkja treytaða revsing. Í donsku revsilógini eru ávísar broytingar gjørdar í kapitlinum fyri at økja um nýtsluna av samfelagstænastu í staðin fyri treytaleysa fongsulsrevsing.

Skotið verður upp at somu broytingar verða gjørdar í føroysku revsilógini.

Endamálið við samfelagstænastu er yvirskipað at avmarka nýtsluna av frælsistøku sum revsing. Hetta kann viðvirka til, at lógbrótarar ikki verða fyri tí neiligu ávirkan, sum kann fyríkoma í einum fongsli.

Hetta hevur serliga stóran týdning í einum lítlum samfelagi sum tí føroyska.

Uppskotið leggur upp til, at samfelagstænasta kann nýtast í sambandi við eina røð av ymiskum brotsverkum. Samstundis skal dentur í minni mun leggjast á slag av kriminaliteti, tá ið metast skal um, hvørt samfelagstænasta eigur at verða nýtt í ítøkiligum málum.

Viðkað nýtsla av samfelagstænastu eigur serliga at verða umhugsa, tá ið ein persónur fyrstu ferð brytur lógina, tó ikki um talan er um skipaðan kriminalitet ella bandakriminalitet.

Samstundis verður skotið upp, at upp til ein triðingur av samfelagstænastuni skal kunna vera luttøka í einum serligum viðgerðar- ella útbúgvingartilboð.

Onkur broyting verður eisini gjørd í hesum kapitlinum í sambandi við at nýggj revsifulnaðarlóg (Lov for Færøerne om fuldbyrdelse af straf) verður sett í gildi fyri Føroyar.

Kapitlaheitið

Skotið verður upp, at broyta ásetingarnar um treytaðan dóm, so einans fongsulsrevsing kann gerast treytað. Tað vil siga, at sektarrevsing ikki vera treytað.

Sum avleiðing av hesum verður skotið upp at broyta heitið á kapitlinum frá “Betingede domme” til “Treytað fongsulsrevsing”, soleiðis at tað sæst beinleiðis á kapitlaheitinum, at kapitlulin einans viðvíkur treytaða fongsulsrevsing.

§ 56

Skotið verður upp at stk. 1 verður umorðað og stk. 2 verður strikað.

Skotið verður upp at einans fongsulsrevsing kann verða treytað. Tað vil siga, at sektarrevsing ikki kann verða treytað. Hetta sæst av, at orðingin “straf” verður broytt til: “fongsulsrevsing”.

Somuleiðis verður skotið upp, at tá ið treytað fongsulsrevsing verður nýtt, skal revsing altíð ásetast. Tað ber í sær, at tað ikki kann í dømast treytað fongsulsrevsing, uttan revsiáseting.

Framyvir fer sostatt ikki at bera til at nýta treytaða dóm uttan revsiáseting.

Hetta hevur við sær, at í framtíðar málum, har treytaður dómur uttan revsiáseting áður hevur verið nýttur, sum er linasta slag av treytaðari revsing, kann revsing framyvir verða ásett til 7 dagar, sum er stytsta fongsulsrevsing, ið kann dømast sambært § 33 í hesi lóg. Tað eru tó ítøkiligum umstøðurnar í málinum sum avgera, hvussu long ásetta fongsulsrevsingin skal vera.

Tá ið metast skal um, hvørt treyta fongsulsrevsing kann nýtast, eru persónligu viðurskiftini hjá gerningsmanninum, hvat slag av brotsverki talan er um, og hvussu grovt brotsverkið er, partur av ítøkiligum metingini.

Ætlanin er tó at treyta fongsulsrevsing skal nýtast í størri mun enn í dag, og tí eigur ov stórusturur ikki at leggjast á slag av brotverki.

Um ein persónur er undir 18 ár, er størri móguleiki fyri at nýta treytaða fongsulsrevsing, eisini um talan er um at nýta treytaða fongsulsrevsing fleiri ferðir upp í slag. Tað sama er galdandi, um talan annars er um linnandi umstøður, ella tað er langt síðani, at revsiverda gerðin var framd.

Hinvegin eigur at verða víst afturhaldni, um talan er um meira skipaðan kriminalitet, tvs. tá ið fleiri gerningsmenn meira skipað og tilrættað í felag fremja brotsverk. Eisini eigur at vera víst afturhaldni, um talan er um persónsfarligan kriminalitet, tá ið órættaði hevur fingið munandi fysiskan ella sálarligan skaða. Tað sama er galdandi, um brotsverkið er framt móti einum serliga verjuleysum persóni.

Tá ið tað í framtíðini skal veljast ímillum samfelagstænastu og treytaleysa fongsulsrevsing, skal hetta í fyrstu atløgu avgerast út frá eina samlaðari meting av hesum viðskiftum:

- 1) Lutvíst grovleikin av nú frama brotsverkinum, soleiðis sum sæst á longdini á fongsulsrevsingini, og
- 2) lutvíst vavið og álvarsemi av áður framdum brotsverkum.

Tá ið rán, neyðtøka, grovur harðskapur, brot á vápnalóggávu undir skerpanði umstøðum, brot á lóggávuna um euforiserandi evni undir serliga skerpanði umstøðum, og hóttanir móti vitnum eru undantikin, eigur høvuðsdentur ikki at vera lagdur á slag av kriminaliteti. Tað eigur tó framvegis at vera víst varsemi, tá ið talan er um meira skipaðan kriminalitet ella í teimum førum, tá ið órættaði hevur fingið munandi fysiskar ellar sálarligar skaðar. Tað sama er galdandi viðvíkjandi einum serliga verjuleysum persóni.

Ætlanin er ikki, at broytingin skal hava skerpanði virkna við sær, tá ið lógarbrot verða endurtikin eftir ein treytaðan dóm, sum eftir galdandi lóg vildi verið uttan revsiáseting.

Somuleiðis er ætlanin ikki at broyta verandi siðvenju viðvíkjandi áseting av treytum eftir § 57 í revsilógini ella viðvíkjandi áseting av royndartíð.

Tað verður tó við lógaruppskotinum lagt upp til, at tað í størri mun enn í dag kann vera neyðugt at tillaga treytirnar fyri hvønn einstakan í treytaða dóminum.

Tað verður við uppskotinum somuleiðis lagt upp til, at royndartíðin fyri treytaðar dómur fyri rúsdrekkakoyring og koyring í frádømutíðini verður ásett á sama hátt sum treytaðir dómur fyri onnur brotsverk.

Verandi stk. 3 verður við lógarbroytingini til stk. 2.

§ 57

Í § 57 verður stk. 1 verandi, meðan stk. 2 verður strikað í sambandi við at nýggj Lov for Færøerne om fuldbyrdelse af straf kemur í gildi 1. juli 2023.

Í nr. 1 verður orðingin “opholdssted” týdd til “upphaldsstað”. Hetta samsvarar við orðingar í Frástøðubodslógin.

§ 59

Í § 59 verður stk. 1 strikað í sambandi við at nýggj Lov for Færøerne om fuldbyrdelse af straf kemur í gildi 1. juli 2023.

Stk. 2 og 3 verða framvegis galdandi, men verða til stk. 1 og 2.

Stk. 2 verður umorðað, av tí at tað bert er ein rættur í Føroyum, sum er Føroya Rættur. Um málið verður lagt fyri ein danskan rætt, eru danskar reglur galdandi.

§ 60

Stk. 1

nr. 2

Í nr. 2 verður tilvísingin til § 56, stk. 3, broytt til stk. 2. Hetta kemst av, at § 56, stk. 2 er strikað við Strafffuldbyrdelsesloven, soleiðis at stk. 3 er blivið til stk. 2.

nr. 3

Sambært broytingina í § 56 verður framvirvur ikki møguligt at døma treytaðan dóm uttan áseting av revsing. Hetta hevur við sær, at ásetingin í nr. 3 má umorðast, soleiðis at tað bert kann takast avgerð um, at fongsulsrevsingin skal fullgerast.

Stk. 2

Tilvísingin til § 59, stk. 3 verður broytt til stk. 2. Hetta kemst av, at § 56, stk. 2 er strikað við Strafffuldbyrdelsesloven, soleiðis at stk. 3 er blivið til stk. 2.

Til nr. 10

§ 62

Í § 62 verður ásett, at treytað fongsulsrevsing kann dómast við treyt um samfelagstænastu.

Ongar broytingar eru ætlaðar í stk. 1, sum ásetur, at samfelagstænasta kann dómast, um treytaður dómur verður hildin at vera ónøktandi, og ákærði verður mettur at vera eignaður til tess.

Broytingin í stk. 2 hongur saman við broytingini í § 56, stk 1, har ætlanin er, at revsing altíð skal ásetast, tá ið treytað fongsulsrevsing verður ásett.

§ 63

Stk. 1

Í § 63, stk. 1 verða høvuðstreytirnar fyri samfelagstænanstu ásettar. Hetta inniber, at tann dómndi skal gera ólontað samfelagstænanstu í minsta lagi 30 og í mesta lagi 300 tímar. Samfelagstænanstan skal verða útint innan fyri eina mestutíð, sum verður ásett í mun til tímatalið.

Tímatalið verður við uppskotinum hækkað úr 240 tímar til 300 tímar. Ætlanin við broytingini er at víðka móguleikan fyri samfelagstænanstu í teimum førum, har tað annars hevði verið dømt treytaleysa fongsulsrevsing í meira enn 1 ár og 6 mánaðir, men ikki meira enn 2 ár.

Skotið verður upp, at samfelagstænasta afturat ólontum arbeiði eisini skal kunna útinnast við, at tann dómndi luttekur í einum viðgerðartilboði ella einum útbúgvingartilboði, sum kriminalforsorgin tekur avgerð um.

Á hesum grundarlagi verður skotið upp at broyta “arbeiðsskyldan” til “samfelagstænanstan”. Samfelagstænanstan skal útinnast innan fyri eina mestutíð, sum verður ásett í mun til “tímatalið” ikki “arbeiðstímatalið”.

Ætlanin er ikki at gera broytingar í ásetingini av tímatalinum fyri samfelagstænanstu ella mestatíðini fyri útinningini av samfelagstænanstuni. Tað verður tó lagt upp til, at Føroya Rættur, tá ið hann ásetur tímatalið og mestutíðina, skal taka støði í niðanfyristandandi vegleiðandi umrokningartabel.

Fongsulsrevsing	Samfelagstænanstu	Mestutíð
7-14 dagar	30 tímar	4 mánaðir
20-30 dagar	40 tímar	4 mánaðir
40-50 dagar	60 tímar	6 mánaðir
60 dagar – 3 mánaðir	80 tímar	6 mánaðir
4-5 mánaðir	100 tímar	8 mánaðir
6-7 mánaðir	120 tímar	8 mánaðir
8-11 mánaðir	150 tímar	1 ár
1 ár-1 ár pg 5 mánaðir	200 tímar	1 ár
1 ár og 6 mánaðir-1 ár og 11 mánaðir	250 tímar	1 ár og 6 mánaðir
2 ár	300 tímar	1 ár og 6 mánaðir

Ætlanin er, at Føroya Rættur í ítøkiliga málinum fyrst ásetir longdina á fongsulsrevsingini í samsvari við vanligu reglurnar í kapittul 10. Síðan er ætlanin, at rætturin sum meginregla, ásetir tímatalið, soleiðis sum ásett er í umrokningartabellini.

Um talan er um ein samansettan dóm, er ætlanin at umrokningartabellin skal nýtast til treytaða partin av fongsulsrevsingini, tvs. at um fongsulsrevsingin er sett til 1 ár og 6 mánaðar, har 2 mánaðir er treytaleys revsing og 1 ár og 4 mánaðir er treytað revsing við treyt um samfelagstænanstu, er ætlanin at tímatalið fyri samfelagstænanstu sum meginregla verður sett til 200 tímar.

Umrokningartabellin er vegleiðandi og víkjast kann frá henni, um serlig vælgrundaði atlit eru. Tað verður í hesum sambandi lagt til grund, at tað nágreiniliga verður tilskilað í dómsgrundinum, hví rætturin hevur vikið frá umrokningartabellini, umframt at grundgivið verður fyri hesum.

Ætlanin er, at treytaða fongsulsrevsingin skal metast at samsvara við samlaðu treytirnar, sum eru ásettar, soleiðis at um dómurin, umframt samfelagstænastuni, áleggur dómða fleiri tyngjandi treytir, so eigur talið av samfelagstænastutímum at setast lægri enn vanligt. Serliga tyngjandi treytir kann eitt nú verða treyt um viðgerð.

Skerpandi umstøður, sum t.d. endurtiknar brotsgerðir, kunnu eftir vanligu reglunum um revsiáseting hava týdning, tá ið longdin av fongsulsrevsingini skal ásetast. Hetta talar fyri, at tað í tílíkum málum eisini kann ásetast fleiri samfelagstænastutímar í málum, har tað eru skerpandi umstøður. Hinvegin eiga skerpandi umstøður ikki at hava við sær frávik frá vegleiðandi umrokningartabellini, tí at skerpandi umstøður eiga ikki at hava við sær at ásett verður eitt hægri tímatal av samfelagstænastu sæð í mun til longdina á treytaða dómnum. Somuleiðis eiga linnandi umstøður ikki at hava við sær eitt lægri tímatal av samfelagstænastu sæð í mun til longdina á treytaða dómmin. Skerpandi og linnandi umstøður eiga í staðin at hava týdning fyri

- áseting av longdini á fongsulsrevsing,
- valið millum treytaða ella treytaleysa fongsulsrevsing
- valið millum heilt treytaðan og partvíst treytaðan dóm (samansettur dómur) ella
- millum treytaðan dóm við og uttan treyt um samfelagstænastu.

Tað kann verða orsök til at frávíkja vegleiðandi umrokningartabellina niðureftir, um fongsulsrevsingin er ein samlað revsing fyri fleiri ólíka gerðir, har ein týðandi partur kemur frá gerðum, sum í sær sjálvum einans høvdu verið revsaðar við treytað fongsul uttan treyt um samfelagstænastu.

Dømi um hetta er ein persónur, sum verður dómdu 4 mánaðir fongsul fyri ríkingarbrotsverk (berigelsesforbrydelse) og harðskap. Ríkingarbrotsverkið hevði í sær sjálvum verið revsað við 3 mánaðum treytað fongsul uttan treyt um samfelagstænasta. Harðskapurin hevði í sær sjálvum verið revsaður við 40 daga treytað fongsul við treyt um samfelagstænastu. Í tílíkum førum eigur frávik at gerast frá tabellini. Í tílíkari støðu kundi talið av tímum til samfelagstænastu hóskandi verið ásett til 60 tímar, sum samsvarar við 40 daga fongsul.

Í torgreiddum málum við fleiri ólíka gerðum má ein ítøkilig meting gerast av, um og í hvønn mun umrokningartabellin eigur at frávíkjast.

Tabellin sigur eisini nakað um, hvør mestatíð vanliga eigur at ásetast fyri at útinna eitt givið tímatal av samfelagstænastu. Tá ið útgangsstøðið er frávíkið viðvíkjandi tímatali av samfelagstænastu, eigur umrokningartabellin sum meginregla at nýtast.

Tað sama er galdandi fyri mestutíð sum er fyri samfelagstænastu. Um støðið verður tikið í døminum omanfyri, so eigur mestatíðin at roknast út frá teimum ásettu 60 tímum, tvs. at mestatíðin verður 6 mánaðir, og ikki 8 mánaðir, sum ein dómur uppá 4 mánaða fongsul annars hevði lagt upp til.

Sum við samfelagstænastu eigur tað at nágreinast og grundgevast fyri, hví vikið verður frá tabellini viðvíkjandi mestutíð.

Dømi um umstøður, sum tala fyri at frávíkja meginregluna um mestatíð uppeftir, er um dómði skal í eina longri viðgerðartilgongd (eitt nú skurðviðgerð við endurvenjing) ella stendur at skula eiga ella sita treytaleysa partin av samansettum dómi (hetta er ikki galdandi, um tann treytaleysi parturin samsvarar við varðhaldsfongsling áðrenn dómmin).

Frávík frá mestutíð uppeftir vil verða serliga viðkomandi fyri tær styttru mestutíðirnar, og í hvussu er ikki um talan er um mestutíðir yvir 1 ár. Mestutíðin kann ásetast til annað enn talið av mánaðum, sum er ásett í tabellini, t.d. 5 mánaðir.

Dømi um umstøður sum tala fyri at frávíkja niðureftir er, um dømdi hevur sitið varðhaldsfongslaður áðrenn dómin, soleiðis at tað eigur at stytast í dømdu samfelagstænastuni.

Stk. 3

Ásetingin viðvíkur áseting av royndartíð í sambandi við dóm viðvíkjandi samfelagstænastu.

Skotið verður upp at broyta 2. pkt. soleiðis, at tað verður ásett, at um treytaða fongsulsrevsingin er ásett at vera í mesta lagi 3 mánaðir, heldur royndartíðin uppat, tá ið mestutíðin at gera samfelagstænastu er runnin.

Hetta inniber, at um dømnda treytaða revsingin er minni enn 3 mánaðir, so endar royndartíðin altíð, tá ið mestutíðin fyri at útinna samfelagstænasta endar. Um dømnda treytaða revsingin er meira enn 3 mánaðir verður royndartíðin ongantíð ávirkað av, nær mestutíðin fyri at útinna samfelagstænastuna endar. Hetta fer framyvir at fylgja beinleiðis av lógini, og avgerð skal ikki takast um hetta í dóminum. Hetta hevur eisini við sær, at tað altíð verður ein royndartíð, sum endar, aftan á at mestutíðin fyri samfelagstænastu er endað. Bert í førum tá ið mestutíðin fysisitingarlíga er longd, so hon svarar til royndartíðina, ella í undantaksføri tá ið tað í dóminum er ásett sama longd av tíð fyri mestutíð og royndartíð, kann royndartíðin fyri longri enn 3 mánaðar treytað fongsul, enda samstundis við mestutíðina.

Um talan er um samansettan dóm, er § 63, stk. 2, 2. pkt. galdandi fyri treytaða partin av fongsulsrevsingini.

Stk. 4

Ásetingin viðvíkur umsjón og aðrar treytir enn treyt um samfelagstænastu.

Skotið verður upp, at “arbeiðsskyldan” verður broytt til: “samfelagstænastan”. Sí annars viðmerkingar til stk. 3.

§ 64

Ásetingin heimilar, at tað í sambandi við treytaðan dóm við treyt um samfelagstænastu, kann verða dømd treytaleys fongsulsrevsing ella sekt eftir reglunum í § 58.

Galdandi lóg ásetir tó, at treytaleys fongsulsrevsing, sum verður dømd í sambandi við treytaðan dóm við treyt um samfelagstænastu, ikki kann vera longri enn 3 mánaðir.

Skotið verður upp at seta inn eina avmarking afturat í sambandi við longdina av treytaleysari fongsulsrevsing, soleiðis at treytaleysa fongsulsrevsingin harafturat ikki kann vera longri enn ein triðing av samlaðu fongsulsrevsingini.

Hetta kann hava týðning í mun til samansettar dómar, har samlaða fongsulsrevsingin er sett til minni enn 9 mánaðir.

§ 66

stk. 3.

Skotið verður upp at broyta 2. pkt. soleiðis, at tað verður ásett, at um tann dømda treytaða fongsulsrevsingin er ásett at vera longri enn 3 mánaðir, so verður dømda samfelagstænastan mett at svara til tveir triðingar av treytaðu fongsulsrevsingini.

Eftir galdandi áseting samsvaraði samfelagstænastan við tí treytaðu fongsulsrevsingin. Ætlanin við uppskotinum er at skerpa virknaðin av einum dómi viðvíkjandi samfelagstænastu, soleiðis at dømda samfelagstænastan einans svarar til tveir triðingar av treytaðu fongsulsrevsingini.

Ásetingin hevur eisini týðning í mun til brot á aðrar treytir enn samfelagstænastu, men eisini í mun til um nýggj brotsverk, ið verða framd í royndartíðini, sí eitt nú § 67 í revsilógini. Hetta fylgir millum annað av, at § 67, stk. 3 vísir til § 66, stk. 3.

Sum meginregla kann útrokning av írestandi revsing roknast soleiðis, um tann dømdi brýtur treytina um samfelagstænastu eftir at hava útint part av dømda tímatalinum:

Írestandi revsing (í døgum) = Dømd treyta fongsulsrevsing (í døgum) – Útint samfelagstænasta (í tímum) / Dømd samfelagstænasta (í tímum) x Dømt treytað fongsul (í døgum) (x 2/3)

2/3 skal bert takast við, um dømda treytaða fongsulsrevsingin er longri enn 3 mánaðir.

§ 67

stk. 2.

Ásetingin viðvíkur føri tá ið ein persónur, sum eftir ein treytaðan dóm við treyt um samfelagstænastu, verður skuldsettur fyri revsiverd viðurskifti, sum teir hava framt fyri ella eftir dómin.

Einasta broyting sum verður gjørdur í ásetingini er, at frælsisrevsing verður broytt til fongsulsrevsing. Hetta hongur saman við, at hefti, sum revsing, var avtíkin í 2001. Tað er tí bert ein frælsisrevsing, og tað er fongsul.

Til nr. 11

Kap. 9,

§ 72, stk 3

Av tí at § 59, stk. 1 er strikað í sambandi við nýggja revsifulnaðarlóg, og stk. 2 og 3 tí eru broytt til stk. 1 og 2, verður tilvísingin til § 59, stk. 3 broytt til: “stk. 2”.

§ 78, stk 3

Av tí at § 59, stk. 1 er strikað í sambandi við nýggja revsifulnaðarlógi og stk. 2 og 3 tí eru broytt til stk. 1 og 2, verður tilvísingin til § 59, stk. 3 broytt til: “stk. 2”.

Til nr. 12

Kap. 10

§ 86

Stk. 8

Ásetingin hevur ásetingar um at handtøka, varðhaldfongsling og innlegging í sambandi við sálarkanningar skal stytast í dømdari fongsulsrevsing og sekt.

Av tí at greinin er sera long, við fleiri longum stykkjum, verður skotið upp, at býta greinina upp í fleiri styttri stykki. Hetta ger ásetingina meira lesivinarliga.

Sum nakað nýtt verður skotið upp, at tað skal kunna stytast í dømdari samfelagstænastu. Eins og við stytting í treytaleysari fongsulsrevsing er tað kriminalforsorgin, sum ger styttingina.

Skotið verður upp, at stytting skal gerast lutfalsliga í dømnda tímatalinum á samfelagstænastu. Styttingin skal gerast við sama lutfalli í dømnda talinum av samfelagstænastu, sum handtøka, varðhaldfongsling og innlegging í sambandi við sálarkanningar, verður stytt í dømdari treytaðari fongsulsrevsing.

Dømi: 60 daga treytað fongsul við treyt um 80 tímar samfelagstænastu. Samlaða talið av døgum, sum eftir § 86, stk. 1-3 verður stytt, er 20 dagar. Tá ið dómurin skal fullgerast, verður stytt ein triðingur av dømdu samfelagstænastuni, tvs 27 tímar (avrunda). Dømdi skal tí einans útinna 53 tímar av samfelagstænastu.

Um talan er um samansettan dóm, verður skotið upp, at tað fyrst verður gjørd stytting í samfelagstænastuni aftaná at stytting er gjørd í treytaleysa partinum av revsingini sambært § 86, stk. 7 (orðingin er ikki broytt). Sostatt verður stytting gjørd í treytaleysa partinum av einum samansettum dómi, um ikki annað verður avgjørt í dóminum. Um lutfalslig stytting verður gjørd í samfelagstænastuni, verður hetta gjørt í treytaða partinum av fongsulsrevsingini.

Um rætturin eftir § 86, stk. 5 avger, at at øll revsingin er at rokna sum sitin, hóast dømnda revsingin er longri enn tíðin, sum tann dømdi hevur verið frælsisskerdur ella innlagdur, skal tað somuleiðis gerast full stytting í dømdu samfelagstænastuni, og dømdi fer tí als ikki at útinna nakra samfelagstænastu. Vanliga vil tað vera óhóskandi, at dømdi skal útinna eitt sera lágt tal av tímum av samfelagstænastu. Í teimum førum, tá ið dømdi skal útinna minni enn 20 tímar av samfelagstænastu, er góð grund til at nýta § 86, stk. 5 í revsilógini.

Um dømdi brýtur treytina um samfelagstænastu, møguligar serligar treytir ella ger nýggj lógarbrot í royndartíðini, skal tað við áseting av revsing takast atlit at, hvussu nógv samfelagstænasta er útint, samanber við § 66, stk. 3 og § 67, stk. 3 og viðmerking til § 1, nr. 10.

Sum meginregla kann útrokning av írestandi revsing roknast soleiðis, um tann dømdi brýtur treytina um samfelagstænastu eftir at hava útint part av dømnda tímatalinum:

Írestandi revsing (í døgum) = Dømd treyta fongsulsrevsing (í døgum) – Útint samfelagstænasta (í tímum) / Dømd samfelagstænasta (í tímum) x Dømt treytað fongsul (í døgum) (x 2/3) – frádrátt fyri varðhaldsfongsling (í døgum)

2/3 skal bert takast við, um dømnda treytaða fongsulsrevsingin er longri enn 3 mánaðir.

Stk. 9

Ásetingin er ikki nýggj, men víst verður eisini til nýggja stk. 8. Harumframt verður víst til § 66, stk. 1, nr. 1. Hetta hevur við sær, at stytting í dømnda tímatalinum av samfelagstænastu eisini kann gerast í sambandi við samansettar dómur eftir § 66, stk. 1, nr. 1, um tann dømdi hevur brotið aðrar treytir, enn treytina um órevsiverdan levnað.

Til nr. 13

§ 93 b

Stk. 2

Fyrningarfreistin fyri kynsligan ágang verður ikki strikað við hesum uppskoti. Tá ið broytingar vóru gjørdar í kapitlinum um kynslig brotsverk í 2017, var fyrningarfreistin longd munandi. Samstundis varð avgjørt eftir samrøður við ymiskar felagsskapir og politiið, at tað var skilabest ikki heilt at avtaka fyrningarfreistina.

Grundgevingin fyri hesa avgerð var, at rættarmál viðvíkjandi kynslig brotsverk í stóran mun eru grundaði á vitnisfrásagnir, og at tað sjáldan eru teknisk prógv. Próvbyrðan kann tí verða torfør at lyfta, um ikki tað eru vitnisfrásøgnir sum undirbyggja ákærana, ella tað eru teknisk prógv.

Longri tíð gongur áðrenn eitt mál verður meldað, verri verður tað eisini fyri ákæruvaldið at lyfta próvbyrðuna.

Hetta er ein trupulleiki bæði fyri tann, sum verður ákærdur fyri kynslig brotsverk, og fyri órættaða. Tann, sum verður ákærdur, fær trupult at verja seg, og órættaði fær trupult við at prógva tilburðin. Hetta ger tað sjálvsagt eisini trupult hjá lögregluni at finna prógv, sum kunnu halda í rættinum, og sostatt verða tað verri útlit at fáa dóm í einum máli, longri tíð gongur, áðrenn tilburðurin verður meldaður.

Um fyrningarfreistin verður strikað, er vandi fyri, at mál verða meldað upp aftur seinni við tí úrsliti, at tað ikki er møguligt at lyfta próvbyrðuna.

§ 94

Av tí at ásetingarnar í greinini vóru sera langar og tí torførar at lesa, er greinin býtt upp í fleiri stykki. Hetta hevur við sær, at fleiri stykki eru í greinini, og at ásetingar flyta pláss.

Stk. 4

Skotið verður upp at býta stk. 4 upp í trý stykki fyri at gera ásetingina greiðari og meira lesivinarliga.

Ásetingarnar um fosturtøku, fosturfækkjan ella sterilisering uttan samtykki móti persóni undir 18 ár verða tí fluttar í stk. 5.

Ásetingin, sum viðvíkur at tvinga tann órættaða til ikki at melda eina revsiverða gerð, verður til stk. 6.

Stk. 7

Ásetingin, sum er um at slíta fyrningarfreistina, og sum í galdandi lóg er stk. 5, verður flutt til stk. 7, vegna broytingarnar í stk. 4. Samstundis verður tilvísingin til rættargangslógina broytt, so hon samsvarar við galdandi rættargangslóg.

Stk. 8

Seinasta ásetingin í § 94.

Til § 2

Áseting um gildiskomu.

Lögmálaráðið, dagfesting.

Bjarni Kárason Petersen
landsstýrismaður

/ Nella Festirstein

Yvirlit yvir fylgiskjøl:

Fylgiskjal 1: Javntekstur

Fylgiskjal 2: Partar av viðmerkingunum til Yvirtøkulógini frá 2005, sum eru viðkomandi fyri
kap. 2 í revsilógini.

Fylgiskjal 3:

Niðanfyri er lýst, hvat stendur í viðmerkingunum til Yvirtøkulógina frá 2005. Hetta er tað, sum mettt verður, er viðkomandi í sambandi við týðing og dagføring av kap. 2 í revsilógini:

1. Lov nr. 578 af 24. juni 2005 om de færøske myndigheders overtagelse af sager og sagsområder.

1.1. I de almindelige bemærkninger til lovforslaget fremgår bl.a. følgende:

Når samtlige sager og sagsområder på Færøerne – med enkelte undtagelser – er overgået til færøske myndigheder, vil der således på Færøerne og i Danmark principielt kunne udvikle sig forskellige retstilstande på alle de områder, som bliver færøske anliggender, herunder på områder af central og grundlæggende betydning for borgerne, som f.eks. strafferetten, retsplejen og den almindelige formueret.

En så vidtgående og principiel ordning, som lovforslaget lægger op til, hviler endvidere på det tætte historiske og kulturelle fællesskab, der er mellem Færøerne og Danmark – herunder de fælles traditioner med hensyn til grundlæggende retsprincipper, lovgivning og forvaltning - og på, at kompetencen derfor vil være hos myndigheder, der er knyttet til samme grundlæggende retsprincipper mv. som de danske myndigheder.

I overensstemmelse hermed bygger ordningen på en forudsætning om, at der i kongeriget er *fælles respekt for en kerne af grundlæggende værdier og principper, der er kommet til udtryk i rets- og lovgivningstradition.*

Det betyder f.eks. at det med lovforslaget forudsættes, at en kommende færøsk straffelov indeholder bestemmelser, der i det væsentlige svarer til reglerne i den danske straffelovs kapitel 12 og 13 om henholdsvis forbrydelser mod den danske stats selvstændighed og sikkerhed og forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder mv.”

1.2. I de almindelige bemærkningerne til lovforslaget defineres strafferetten således:

Under sagsområdet strafferetten hører fastlæggelsen *af regler om, hvilke handlinger eller undladelser der er strafbare, og om hvilken straf eller anden strafferetlig sanktion man ifalder for sådanne strafbare handlinger eller undladelser. Hertil kommer reglerne om de generelle betingelser for strafansvar.* Disse regler er navnlig fastsat i straffeloven, men også særlovgivningen indeholder regler af den omtalte karakter. For Færøerne gælder borgerlig straffelov (lov nr. 126 af 15. april 1930) med en række senere ændringer.

Inden for en lang række sagsområder, som f.eks. miljø- og fødevareområdet, er der i love og andre forskrifter fastsat regler om straf for overtrædelse af bestemmelser i de pågældende forskrifter. Selv om sådanne regler i særlovgivningen også angår straf, er de ikke omfattet af sagsområdet strafferetten. Regler af denne karakter skal – i overensstemmelse med fortolkningen af hjemmestyreløven fra 1948 - i stedet anses for omfattet af det enkelte særlige sagsområde, det vil sige f.eks. miljøområdet.

Sagsområdet strafferetten omfatter også en række spørgsmål med tilknytning til gennemførelsen af straffesager enten her i landet eller i udlandet.

Sagsområdet omfatter således spørgsmål om *udlevering af sigtede, tiltalte eller dømte til andre lande*. Regler om disse spørgsmål er fastsat i lov nr. 27 af 3. februar 1960 om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige med senere ændringer, og i lov om udlevering af lovovertrædere, jf. lbkg. nr. 110 af 18. februar 1998 med senere ændringer, der omhandler udlevering til andre lande end de nordiske lande. Visse af disse regler gælder for Færøerne.

Under strafferetten hører også spørgsmål om *overførsel til et andet land af retsforfølgning i straffesager* samt om *overtagelse af retsforfølgningen af en lovovertrædelse, der er begået i en anden stat*. Der er i lov nr. 252 af 12. juni 1975 om overførsel til andet land af retsforfølgning i straffesager med senere ændringer fastsat regler herom på grundlag af den europæiske konvention om overførsel af retsforfølgning i straffesager. Loven gælder delvist for Færøerne.

Sagsområdet strafferetten omfatter bl.a. også lov nr. 132 af 29. april 1955 om *straf for folkedrab*, der gælder for Færøerne.

1.3. Forholdet til visse bestemmelser i hjemmestyreloven

En række bestemmelser i hjemmestyreloven har betydning for navnlig de færøske myndigheders kompetence i forhold til sager og sagsområder, der er overtaget eller kan overtages på grundlag af hjemmestyreloven. Der er enighed mellem det færøske landsstyre og regeringen om, at de samme bestemmelser også bør gælde i forhold til sager mv., der overgår til de færøske myndigheder på grundlag af det foreliggende lovforslag.

På den baggrund er det i lovforslagets § 5, stk. 1, fastsat, at bestemmelserne i § 5, § 6, § 10, stk. 2, 2. pkt., og § 13 i hjemmestyreloven finder tilsvarende anvendelse i forhold til sager og sagsområder, der er omfattet af lovforslagets anvendelsesområde. I lovforslagets § 5, stk. 2, er det herudover fastsat, at hjemmestyrelovens § 2, 4. pkt., finder tilsvarende anvendelse i forhold til sagsområder mv., der er omfattet af lovforslagets § 2, stk. 1.

Det bemærkes, at også de øvrige bestemmelser i hjemmestyreloven vil gælde i deres oprindelige form efter gennemførelsen af det foreliggende lovforslag, herunder f.eks. bestemmelsen i hjemmestyrelovens § 11, hvorefter følger, at færøsk anerkendes som hovedsproget på Færøerne, men at dansk skal læres godt og omhyggeligt og lige så vel som færøsk kan anvendes i offentlige forhold.

Baggrunden for, at de øvrige bestemmelser i hjemmestyreloven ikke er medtaget i opregningen i lovforslagets § 5, er, at de pågældende bestemmelser ikke har betydning for de færøske myndigheders kompetence i forhold til sager og sagsområder, der overgår på grundlag af dette lovforslag.

Om de enkelte bestemmelser, der er opregnet i lovforslagets § 5, bemærkes følgende:

Hjemmestyrelovens § 2, 4. pkt.

I hjemmestyrelovens § 2, 4. pkt., er det fastsat, at de færøske myndigheder er forpligtet til at overtage et sagsområde, der omfattes af lovens liste A, når det ønskes af rigsmyndighederne.

Det forhold, at bestemmelsen i § 2, 4. pkt., også vil finde anvendelse i forhold til sagsområder mv., der omfattes af § 2, stk. 1, i det foreliggende lovforslag, indebærer, at

rigsmyndighederne vil kunne fremsætte anmodning om, at de færøske myndigheder overtager et sådant sagsområde, og at de færøske myndigheder vil være forpligtet til at efterkomme en sådan anmodning.

Som nævnt ovenfor under pkt. 2 forudsættes det, at det i praksis alene vil komme på tale for regeringen at fremsætte anmodning om færøsk overtagelse af et sagsområde, hvis det pågældende sagsområde efter regeringens opfattelse har en nær tilknytning til et andet sagsområde, som de færøske myndigheder har besluttet at overtage.

Hjemmestyrelovens § 5

Hjemmestyrelovens § 5 omhandler forholdet mellem de færøske myndigheders kompetence og kongerigets internationale rettigheder og forpligtelser. Det fremgår heraf, at de færøske myndigheders kompetence begrænses af »de til enhver tid bestående traktatmæssige og andre internationale rettigheder og forpligtelser«, og at »rigsmyndighederne har afgørelsen i spørgsmål, der angår rigets forhold til udlandet«.

Heri ligger bl.a., at de færøske myndigheders kompetence er begrænset både af de internationale forpligtelser, der består på det tidspunkt, hvor det pågældende sagsområde overgår, og af eventuelle forpligtelser, der måtte opstå efter det tidspunkt, hvor sagsområdet er overgået til de færøske myndigheder.

De færøske myndigheders kompetence er kun begrænset af kongerigets internationale rettigheder og forpligtelser, i det omfang den pågældende forpligtelse gælder for Færøerne. Det har navnlig betydning i forhold til EU.

Om en international forpligtelse er territorielt udstrakt til også at gælde for Færøerne vil bero på en konkret vurdering af den enkelte traktat, konvention eller anden folkeretlig retsakt, herunder af eventuelle erklæringer afgivet i forbindelse med ratifikation.

Med hensyn til sager og sagsområder, der overgår til Færøerne på grundlag af det foreliggende lovforslag, vil de færøske myndigheders kompetence også være begrænset i overensstemmelse med det ovenfor anførte, jf. lovforslagets § 5.

Det indebærer bl.a., at det også i forhold til sager eller sagsområder, der overgår til Færøerne på grundlag af det foreliggende lovforslag, vil ligge udenfor de færøske myndigheders beføjelser at udstede regler mv., der ville være i strid med internationale regler, som også gælder for Færøerne, herunder f.eks. Den europæiske Menneskerettighedskonvention.

For at efterleve kongerigets internationale forpligtelser er det i en række tilfælde påkrævet at gennemføre interne opfyldelseshandlinger i form af bl.a. lovgivning. Det følger af pligten for de færøske myndigheder til at respektere internationale forpligtelser, der gælder for Færøerne, at de færøske myndigheder i sådanne tilfælde har pligt til at gennemføre den nødvendige lovgivning mv. på Færøerne, i det omfang der er tale om varetagelsen af et anliggende, som på det pågældende tidspunkt er overgået til de færøske myndigheder.

Det bemærkes i den forbindelse, at de danske myndigheder inden tiltrædelse af traktater og andre internationale aftaler, der omfatter Færøerne, indhenter en udtalelse fra de færøske myndigheder.

Hjemmestyrelovens § 6

I lovforslagets § 5 er det endvidere fastsat, at hjemmestyrelovens § 6 finder tilsvarende anvendelse.

Efter hjemmestyrelovens § 6, stk. 1, varetages anliggender, der ikke i medfør af hjemmestyreloven henhører under de færøske myndigheder, »som rigets fællesanliggender af rigsmyndighederne«. På tilsvarende måde vil de sager mv., der omfattes af lovforslagets § 2, også fortsat blive varetaget af de danske myndigheder, indtil det tidspunkt hvor vedkommende sag mv. overgår til de færøske myndigheder.

Hvis der måtte opstå tvivlsspørgsmål om de færøske myndigheders kompetence i forhold til de danske myndigheder, vil en endelig stillingtagen hertil efter hjemmestyrelovens § 6, stk. 2, skulle ske i et nævn, som består af to af regeringen og to af det færøske landsstyre valgte medlemmer samt tre højesteretsdommere udpeget af Højesterets præsident, hvoraf den ene udpeges som formand.

Selv om dette nævn aldrig har været i funktion under den gældende hjemmestyrelov, er det færøske landsstyre og regeringen enige om, at bestemmelsen i § 6, stk. 2, bør finde tilsvarende anvendelse i forhold til eventuelle tvister om de færøske myndigheders kompetence med hensyn til sager og sagsområder, der omfattes af dette lovforslag. Statsministeren vil ligeledes i den forbindelse kunne suspendere en beslutning, som er forelagt for nævnet, indtil dets afgørelse foreligger, jf. herved hjemmestyrelovens § 6, stk. 3. Hermed vil der på forhånd være fastlagt en fremgangsmåde for det tilfælde, at der skulle opstå tvivlsspørgsmål af den nævnte karakter.

Hjemmestyrelovens § 10, stk. 2, 2. pkt.

Der er i hjemmestyrelovens § 10, stk. 2, 2. pkt., fastsat et princip om ligestilling mellem færinger og andre danske statsborgere. Efter bestemmelsen kan der således ikke i lovgivning og forvaltning gøres forskel mellem færinger og andre danske statsborgere bortset fra de særlige undtagelser, der fremgår af bestemmelsen i § 10.

Efter denne bestemmelse kan princippet om ligestilling fraviges i spørgsmål om valg til de færøske hjemmestyreorganer, hvor valget og valgbarhed kan gøres afhængig af, at vedkommende er færing. Som færing anses efter bestemmelsen den, som har dansk statsborgerskab og er hjemmehørende på Færøerne.

Hjemmestyrelovens § 13

I hjemmestyrelovens § 13 er det bestemt, at alle »på Færøerne gældende bestemmelser, der ikke strider mod [hjemmestyreloven], forbliver i kraft, indtil de ændres eller ophæves af rette myndighed«.

Det foreslås, at hjemmestyrelovens § 13 også skal gælde for sagsområder mv., der overgår til de færøske myndigheder på grundlag af det foreliggende lovforslag, jf. forslaget § 5. Dermed vil folketingslove mv. inden for disse sagsområder mv. fortsat gælde på Færøerne, så længe de færøske myndigheder ikke har benyttet sig af muligheden for at udstede egne love mv. Det sikrer, at der ikke kan opstå rets-tomme rum på de pågældende områder. Det vil dog kunne være nødvendigt, at der på Færøerne gennemføres lovgivning, før et sagsområde mv. overtages. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis der skal være fastsat nærmere regler om den organisatoriske struktur på et område.

1.4. Den territoriale afgrænsning af de færøske myndigheders kompetence

Det er alene anliggender, der er geografisk begrænset til Færøerne, der kan overlades til de færøske myndigheder. Det indebærer, at *den lovgivende og udøvende magt, der tilkommer de færøske myndigheder i forhold til overtagne sager og sagsområder, kun gælder på Færøerne og dermed ikke i de øvrige dele af riget.*

Princippet om, at de færøske myndigheders kompetence er territorielt afgrænset til at omfatte Færøerne, er ikke til hinder for, at den lovgivning, som de færøske myndigheder udfærdiger, i nødvendigt omfang også kan finde anvendelse i forhold til handlinger mv. begået uden for Færøerne. Bl.a. vil det i en kommende *færøsk straffelov* være muligt - i overensstemmelse med principperne i den danske straffelov – at bestemme, at personer med særlig tilknytning til Færøerne efter omstændighederne også vil kunne straffes efter den færøske straffelov for forbrydelser begået udenfor Færøerne.

1.5. Interprovinsiel ret

Der gælder allerede i dag inden for en række sagsområder forskellige regler på Færøerne og Danmark, og der kan derfor i sager med tilknytning til både Færøerne og Danmark opstå spørgsmål, som skal løses på grundlag af såkaldt interprovinsiel ret.

Den interprovinsielle ret vedrører således bl.a. spørgsmål om, hvorvidt et konkret retsforhold skal bedømmes efter de regler, der gælder for Færøerne, eller efter de regler, der gælder for Danmark. Desuden vil der inden for interprovinsiel ret bl.a. kunne være spørgsmål om, hvorvidt en afgørelse truffet af de færøske myndigheder kan anerkendes og fuldbyrdes i Danmark – og omvendt.

Der foreligger eksempler fra retspraksis på anvendelsen af interprovinsiel ret. Højesteret tog således f.eks. i en dom, som er gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2001, side 1540, stilling til, hvilke regler der skulle anvendes ved afgørelsen af et spørgsmål om fordeling af forældremyndighed. I den pågældende sag havde en færøsk kvinde og en dansk mand – der havde samlevet både på Færøerne og i Danmark – efter de danske regler indgået aftale om fælles forældremyndighed over deres to fællesbørn. Spørgsmålet om forældremyndighedens fordeling skulle afgøres efter færøsk ret. Da Færøerne ikke har regler om aftalt fælles forældremyndighed, tiltrådte Højesteret, at afgørelsen skulle træffes efter en analogi af bestemmelsen om gifte forældres samlivsophævelse i § 24, stk. 2, jf. stk. 1, i den færøske myndighedslov fra 1924.

I takt med, at flere sager og sagsområder med dette lovforslags gennemførelse kan overgå til de færøske myndigheder - herunder på områder af central og grundlæggende betydning for borgerne, som f.eks. strafferetten, retsplejen, familieretten og den almindelige formueret - vil spørgsmål af interprovinsiel karakter formentlig fremover opstå i stigende omfang.

Der tages ikke med dette lovforslag stilling til, på hvilken måde de omtalte spørgsmål skal løses inden for de sager og sagsområder, som kan overgå til de færøske myndigheder på grundlag af det gennemførte lovforslag. Baggrunden herfor er bl.a., at de interprovinsielle spørgsmål ikke nødvendigvis skal løses på samme måde inden for de enkelte sagsområder.

I stedet forudsættes det, at de færøske og danske myndigheder ved aftale og andet koordineret samarbejde på de relevante sagsområder i fornødent omfang i fællesskab behandler de pågældende spørgsmål.

1.6. Udtrykket »rigsenheden« (uddrag af bilag 1 til lovforslaget)

Grundloven anvender ikke udtrykket rigsenheden (eller rigsfællesskabet). Der findes heller ikke nogen grundlovsbestemmelse, der udtrykkeligt fastsætter, i hvilket omfang det – uden at ændre grundloven - er muligt at overlade de danske myndigheders kompetence til hjemmestyremyndigheder inden for riget.

Det fremgår af grundlovens § 1, at »[D]enne grundlov gælder for alle dele af Danmarks Rige«. Denne bestemmelse om forfatningsretlig enhed blev indsat ved grundlovsrevisionen i 1953. Ifølge forarbejderne skete det med henblik på at ændre Grønlands statsretlige stilling fra koloni til en ligestillet del af riget. Forarbejderne til grundlovens § 1 indeholder i øvrigt ikke nærmere oplysninger om bestemmelsens rækkevidde, herunder i forhold til Færøerne og den færøske hjemmestyreordning.

Udtrykket rigsenheden er benyttet i hjemmestyrelovene for Færøerne og Grønland. I § 1 i loven om Færøernes hjemmestyre er det således bestemt, at det færøske folk inden for rigsenheden overtager ordningen og styrelsen af færøske særanliggender som angivet i loven. Tilsvarende hedder det i § 1, stk. 1, i loven om Grønlands hjemmestyre, at hjemmestyret »varetager inden for rigsenhedens rammer grønlandske anliggender efter reglerne i denne lov«.

1.7. Den danske regerings opfattelse af rigsenhedens betydning (uddrag af bilag 1 til lovforslaget)

Som nævnt anvender grundloven ikke udtrykket rigsenheden (eller rigsfællesskabet). Det er imidlertid bl.a. i den grønlandske hjemmestyrebetænkning fra 1978 (se ovenfor) antaget, at rigsenheden betyder, at der til Grønlands hjemmestyre alene kan overlades anliggender, der angår grønlandske forhold.

I overensstemmelse hermed må det efter regeringens opfattelse antages, at hensynet til rigsenheden (rigsfællesskabet) indebærer, at der til **de færøske myndigheder alene kan overlades anliggender, der vedrører færøske forhold.** Den samme antagelse må anses for forudsat i den statsretlige litteratur om spørgsmålet.

Heri ligger to forhold:

1) *Til de færøske myndigheder kan der - af hensyn til rigsenheden - alene overføres anliggender, der er geografisk begrænset til at angå Færøerne. Det betyder f.eks., at de færøske myndigheder ikke vil kunne få kompetence til at udstede regler, der skal gælde i riget som helhed.*

2) Selv med den nævnte geografiske begrænsning, er der anliggender, der må anses for at vedrøre riget som helhed, således at de - af hensyn til rigsenheden - ikke kan overføres til de færøske myndigheder, men må reguleres af rigsmyndighederne.

Den under 1) anførte begrænsning har ikke givet anledning til tvivl i den statsretlige litteratur.

Det er derimod omtvistet, hvilke anliggender der er af en sådan karakter, at den under 2) anførte begrænsning fører til, at de pågældende anliggender ikke kan overlades til de færøske myndigheder. Det har således bl.a. været drøftet, om samtlige de begrænsninger i adgangen til at overføre nærmere angivne anliggender til hjemmestyret, der er opstillet i

den grønlandske hjemmestyrebetænkning fra 1978, kan udledes af *grundloven*, eller om der i stedet til dels har været tale om *politiske forestillinger* om begrebet rigsenheden.

- 2. Felags yvirlýsing í sambandi við yvirtøku av málsøkinum ”revsirættur” frá 15. mai 2009.** ... Parterne er enige om, at sagsområdet ”strafferetten” blandt andet omfatter regler om, hvilke handlinger og undladelser der er strafbare, om straf og andre strafferetlige sanktioner, samt generelle betingelser for strafansvar.

Parterne er endvidere enige om efter overtagelsen at opretholde et tæt samarbejde på det strafferetlige område med henblik på fortsat at sikre, at der i Danmark og Færøerne er fælles respekt for en kerne af grundlæggende værdier og principper, der kommer til udtryk i rets- og lovgivningstraditionen.”